◎ เมื่อนั้น ผู้ที่ต้นดัดอีบ   ฮับถาม
โยธา ทังเหงพันพวกพล   พายท้าว นั้นเด
เคืองจัก แชงนครขว้างส้มคาม   คูนออก ได้รือ
ก้วว่าพลท่าน เจ้าหมื่นม้าวเทม้าง   เมื่อคุน ฮู้เด ฯ

◎ ฝูงไพ่ถ้องแถวนอก   เงินยาง นั้นเด
เยียวท่อ ทวนไจเจียนแจกสู่น   ส่องถ้ำ
ก้วท่อ พลบางเบื้องพายเฮา   ฮามหอด ฮู้เด
เจ้ากล่าวซ้ำถามแจ้ง   คู่คอง ฯ

◎ ขาก็ คึดฮอดฮู้ ฮับพากย์   ภูธร
เขาเบ่า พองไจจักโลภลื่ม   คุนท้าว
ยังค่อย แชงนครถ้าบาไท   ทุกหมู่
ค้ายแต่ด้าวเชี่ยงถ้าน   ไพ่พล ฯ

◎ บานุ้น บ้ำหยู่ห้องคึดคั่ง คนิงหลาน มากแด้ว
แมนก็ ชมชนพายฮาบซู   ซึ่งเข้า
กงแต่ ภูมิสถานถ้องเงินยาง   ยุคราช
เชินชอบไช้จันเจ้า   ซ่อยแชง ฯ

◎ เขาก็ ผัดยาดอ้วเอาอ่อน   ส่องสื่
ตุงก็ ชมเพงดูเกิ่งเมือง   พันพ้อง
แกวก็ แปแปงตั้งเดิมคดี   เอาด้วย
ถอนว่า เวนพี่น้องนงท้าว   เกิ่งคน ฯ

◎ เจ้าหย่า ฮู้ บ่วยส้างพะมิ่ง   ไมตี
ตูจัก เอาพล เมือเมืองหลังบ่อจา   จงบั้น
ดั่งนั้นตุงเล่า พาที่แท้ดวงโฉม   ฮู้ชอบ
เยียวว่า เสิกทุ่มถ้นเฮาพี้   บ่อทัน ฯ

◎ เมื่อนั้น ท้าวขอบข้อขานออก   บีป่าย
โฮงหลวงนั้นคั่งคน   ทุกห้อง
ยองายเมี้ยนมวนแถว   ถอยเถิก
จื่นแจกซ้องพานเข้า   เฮียบแถง ฯ

◎ ซะเพิกพ้อมฝูงไพ่   เงินยาง
แองคอนกอยกล่าวพวง   ขาพัน
ฮม ๆ เมี้ยนปุนทาง   ไทแซก
ข้าท่านท้าวธรรม์ต้น   แต่งดอม ฯ

◎ ทุกที่เที้ยนยอแจก   ส่าถี่
ฮอมความเชินซู่ควาง   คาวฟ้า
ฝูงผี้เชื้อแดนดิน   ชั้นบู่ มากิน
ตุงท่านค้าพลถ้า   หยู่คอง ฯ

◎ เสิกทุ่มถ้นเพงราช   เงินยาง
ตูมา เวนนครหลวงซ่างหลาน   เปนเจ้า
ทุกพายเมี้ยนยอวาง   ไว้หย่า
กิ่นอี้ฮบฮ่อเทเข้า   เสิกพาน ฯ

◎ ซะพาดตั้งขันหมาก   ทะไลคำ
บาคานเดินแต่งแค   เพงน้ำ
ตุงก็ ยั่วแยงไช้ส่องนาย   เชินซ่อย
เฮาจัก ป่าซะค้อมไปต้อง   ต่อท่าน ฯ

◎ ออระม่อยหน้าท้าวฮุ่ง   ฮวายจัน
ปะสงความหานฮ่อตุง   ทังบ้ำ
เมื่อนั้น วันเฮืองฮ่อนไส่แสง   มนุสราช
คอนบอกเบื้องแซก เจ้าลุ่มฟ้าฟายแกว่งฮางเพียงฯ

๏ ซวาด ๆ น้ำลั่นเลือก   ไหงาม
ปุนเสียงเถิงเผ่าผี   ฝูงเชื้อ
คุนหลานม้างสมคาม   คาวไหย่ บางนี้
เสิกทุ่มเฮือเชี้ยงถ้าน   ล่วงถุง ท่านพุ้น ฯ

๏ พูไซ่ท้าวไซ้ฮีบ   ทวนทัน
ตูจัก เชี่ยวพูสูงหลิ่งหิน   เหวห้วย
บัดนี้ เงินยางฮ้อนคือควัน   ฮมฉวาก
สูเยี่ยะ ซ้ำซ่อยข้าเมนม้วย   ตุ่มตายแด่เนอ ฯ

๏ พอเมื่อ เจ้าจากพี้คุนมิ่ง   มารดา
โพยอนตายหย่าเลย   ถอนค้อง
คันว่า ยอดาวซี้แมนเดียน   เดยอ่อน
ทุกที่เทียนยอย้อง   ทั่วแดน ฯ

๏ เถิงท่อนท้าวเมืองไหย่   เงินยาง เมื่อได
คุนฝูง ก็แพนลายส่อดยอ   ยาซ้ำ
ไสส้นถ้อยสฮ่งนาง   นงถ่าว
ถุงท่าน เจ้าลุ่มฟ้าเวนไว้   ว่าสะเถียร ฯ

๏ ค่าว ๆ เบื้องปานแกว่ง   ไกวฉวาง
ปุนพอเจี้ยรบ่าวซาว   เชินเช้า
แม้งนิ่ง สุระพางฮ้อนวาตา   เฮืองราช
ซ้ำท่านเจ้าทองถ้าน   ถวดเหน ฯ

๏ นบนาถแล้วเลยแพ่ง   ตักตวง
ยน ๆ ยอพี้ทายเที่ยนอัน   เอาได้ ?
เขาพวงพ้อมพอเมา   เมี้ยนลั่ง
แก้วแก่นไท้ซานแซก   แซงาม ฯ

๏ ซะพั่งพ้อมยกย่าง   เดยดา
ฮวาน ๆ สูรย์ส่องดอย   ดูค้อย
เมื่อนั้นเจืองก็ จงเถิงแก้วสี่เสลี่ยว ง้อมม่วน
รือจักละพี้ เจ้าติ่วส้อยไจแจ้ง   จากไป ได้เด ฯ

๏ ขวบเมื่อ ฮว่านๆฟ้าฮ้องฮ่ำ เดือนสามพุ้นเยอ
ทุกไทซมเฮียกขวัน   มาห้อง
คิดที่ ฮามเฮียมฮ้อนหัทยัง   ยินโสก
มื่อถูบซ้องซมไว้   พ่างหมอน ฯ

๏ เมื่อนั้นอ้ายคว่าง ฮู้พากย์ถ้อยคดีโลก โลมหลาน
ซื่อบ่อ เฮือนคองถอนล่วงไป   ปุ่นห้าม
บัดนี้เฮาก็ หอมหานไว้เงินคำ   ซ้ำจ่าย ถ้วนแล้ว
เพิงที่ เข้าเถือนไม้ทานซ้าง   ซ่อยถุง ซอบตาย ฯ

๏ พอเมื่อ ฮบฮาบแพ้ท้าวกว่า กวานแกเมื่อได
คือว่า สวางจูงบุญคอบนาง   นงหน้า
ถอนว่า มัวไจตั้งเฮือนหลัง   ไฮ้มาก
เคียดที่ น้ำตอกต้านแซงเซ้ม   บ่อยำ ฯ

๏ ตัดค่าซ้อยเก้าปาก   ปุนแซง
เงินคำหนักเกิ่งตน   เอาอ้าง
เต็มว่า เบื้องแฮงไซ้วอนเมง   มีหย่อน ดั่งนั้น
แหนงว่า เข้าต่อช้างดางแล้ว   เพื่อคอง ฯ

๏ ซะซ่อนหน้าท้าวฮุ่ง   ยินกะสัน
เงินทองทักท่อเฮา   แฮงฮู้
มีดั่ง อันฮาวต้านเดินหลาน   ให้สว่างจิงแล้ว
ท่อว่า คิดเคียดตั้งกะสันซู้   ไค่ตาย ฯ

◎ กาก่องท้าวทงแท่น ทวนคดี
แองคอนผายกล่าวกอน กอยถ้อย
ดูที่ บุญมีเมี้ยนสมคาม พ้นขนาด
ดุงท่าน เจ้าคิ่วส้อยใจแจ้ง ห่อนพาง เมื่อใด ฯ

◎ ผัดว่าไว้เวนราช รมยา
เงินยางยูยี่ปุน เปนเจ้า
ดั่งนั้น เฮาดาได้สินคาน ส้อยซั่ว
เต้วกล่าวบ้าปุนให้ เบ่าอาย ฯ

◎ เจ้ายี่ค้อยคิดคั่ง คาแคน
เหงพันทังคว่างพาย หุมสู้
มาเฮา เดินแพนข้ามดงขวาง คาวเค่ง เฮวเถิ้น
ดอนว่า เจ้าหยู่บ้านชมชู้ แต่ขวัน ฯ

◎ คิดที่แท้ฮ้อนเฮ่ง ฮมใจ
แหนงค่อย ทำชะกันกางเกิบแฮง ฮุมค้าน
เพิงที่ วางสี่ส้อยไสสัน ง้อมม่วน
ฉะพี่เจ้าสินด้าน หยู่เย็น ก่อนถ้อน ฯ

◎ เฮวฮื่บฮ้อนโดยด่วน ดอมการ
ฮอยว่า เวรจำเปนบ่วยปาง ชมชู้
เมื่อนั้น บาคานคุ้มใจจง กะสันแสบ
คิดฮู่งผู้คิ่งค้อม ฮ่อยแฮง ฯ

◎ เทื่อนี้บ่อฮ่าง ได้แนบเนื้อนงถ่าว เฮี่ยงฮมแถนอ
เต็มว่า สองแพงพัดไพ่ตาย ดูข้อง
มาก็ เต็งสารต้อยสมกอน กอยพากย์
อันนี้ คือคู่เนื่อตนน้อง เพื่อนเพาพี่แล้ว ฯ

◎ ผื่นฝากชู้ปะชิดพ่าง พิงสมร
ยามเมื่อ ยินกะสันอวนอั่งองค์ เอาเกื้อ
ดั่งนั้น ฮามฮมฮ้อนกะหายวอน แวนสว่าง
เบื้องผ้ายน้องแฮมเฮื้อ หอดทวง ฯ

◎ สารนี้ แหนฮ่างให้ฮู้ที่ คำแคน ก่อนเถิ้น
บัดนี้อาการหลวงเกิบกวน เชี่ยงด้าน
แกวมวนช้างแสนสาน แสฮอด ดุงพุ้น
สุดที่บ้านพดคื้อ คิ่วแฮง ฯ

◎ บ้าหอดให้หิวฮู่ง เถิงเฮา พี้ตาย
มื่อวัน วางแลงงายบ่อกิน กอยกั้น
เดยดวด เททวงฮ้อนฮมเหงา คึดคั่ง
เฮวฮื่บชั้นเชิ่นน้อง ซ่อยพด ฯ

◎ ก็หาก เชื้อชาติชั้นไทที่ นามเดียว พี่ตาย
ยามเมื่อ มีกังวนชอบหลาน ไปบ้าน
เดยดวด เชี่ยวทางเท้านาคอง คาวเค่ง
มวนมอบชั้นเชี่ยงด้าน ช่างเฮา พี่เอย ฯ

◎ บัดนี้ น้องเบ่งข้อขันซ่อย ขนพาย เพื่อนพุ้น
ชื่อว่ามรนาในสมคามเพื่อคอง ดางแล้ว
เปนคนฮ้อนฮมอาย อับโชค
สินสิ่งไฮ้พงส์เชื้อ บ่อยำ ฯ

◎ อับปะโชคน้องสู้เน่ง ไนพด เพื่อนพุ้น
เงินคำควนค่านาง นงกู้
รือจัก ทำตนให้ไทหัว ซึ่งอ่อน ได้นั้น
เคียดเพื่อ นิราสชู้เนาแด้ง ต่างสถาน ฯ

◎ อันนึ่ง เจ้าหยู่บ้านเยียวหย่อน หยุดใจ บ่อฮู้
ยังเพิง จำนี้ยายดั่งเฮา แฮงอ้าง
รือว่า เจียระบัพพาส้อยสีได้ ฟองฟาด วันนั้น
กะจัดจากฮ้างสุทธนูท้าว หยู่พอย ฯ

◎ บามะราชฮ้างยังหว่าง สองฮา
บุญซูชักช่วยยวง ยังได้
พากนึ่ง อุสาส้อยกงพาน ภูวะนาถ
ไทว่าไว้หลายชั้น ชั่วถาง ฯ

◎ ถ้านั้น บังเกิดฮ้อนรัตนาสน์ อินตา
นิมิต เปนกวางคำอ่อยอวน เอาเจ้า
แม้งนึ่งเถิงที่ ภูมิสถานถ้องสาขา ไพยะมาทน์
มือถูบเถ้าโถมเนื้อ แนบนอน ฯ

◎ ปางชาตินี้ในโลก โลกา
เต็มว่า อาวอนไดก็หากทวน ทางช้อง
พะเยี้ย ฮมเพิงส้อยสารา เฮียงพ่าง
ฮักสูบน้องเอาไว้ แว่นทวง แต่เนอ ฯ

◎ เมี้ยนคาดแล้วเลยสั่ง แองคอน
เฮาจัก ยวงพดแพนพากเมือง วันหน้า
ยังไค่ วอนสิแถ้วโสภา ถงสั่ง
ยังจักคิดจอด น้องกำพ้าพอให้ แว่เมือง บ่อนั้น ฯ

◎ มิ่งเยี่ยะ ปะดับดั่งข้อแซกถ่าว ทุกอัน
เลยเถ่า เนื้องคำเถิงที่ยำ เปนบ้ำ
เขาก็แหนว่า สมคามห้อมเหงลุง ด้านหมู่
หลานจัก หว้ายย่านพ้าไปค้อง ค่อแมน ฯ

◎ บัดนี้ลอนว่า ได้หยู่บ้านเบื้องกิ่ง เต็มแฮง
การคำแคนออกเฮา ฮมฮู้
อันนึ่งเยียวว่า แกวแซงแพ้พลลุง เลยส่วง เฮาพี้
บ่อกว่าผู้เหนเผี้ยน ผ่อไกล หั้นแล้ว ฯ

◎ บัดนี้ หนักซู่ชั้นซ้ำหน่วง ก็ใจหลาน
มิ่งเยี่ยะ ไขคำควนกล่าวถอง เถิงบ้ำ
เมื่อนั้น แองคอนไหว้ภูบาล นบนาถ
ขึ้นขี่ม้าอานด้ว ส่วงทาง ฯ

◎ ผ่อเห็น สะพาดไม้ลมเบิก ใบบิ่ว พุ้นเยอ
พั้งยืน เซ็น ๆ ยูงส่งเสียง สูนถ้อง
ลิว ๆ ข้ามหลายคาว เถิงปะเทศ
มันจิ่ง ขึ้นสู่ห้องปะนมนิ้ว นอบสาร ฯ

◎ เจ้าอ่านแล้วชลเนต นองแคง
มิฮ่าง บาคานจักพากเมือง วันหน้า นั้นรือ
คอนแถลงถ้อยโดยเดิม ท้าวสั่ง
ง้อมซ่ำผ้าผันให้ ฮู่งอวน ฯ

◎ ออระแนกฮ้อนฮมคั่ง คับทวง
เฮวฮับ ทวนความเถิงที่ยำ เปนบ้ำ
ปุนคนให้ยวงคอน ขึ้นกล่าว
เถิงแห่ง หอซ่อพ้าทันห้อง มิ่งเมือง ฯ

◎ มันก็ คิดชอบซ้ำไขซ่าว แขวอน
มาตายืนคั่งเคือง คนิงท้าว
มิฮ่างว่า นครลุงพุ้นแกวเกา กวนยาต แท้รือ
เมื่อนั้น เมิ่งต้นพ้าวพั้งฮ้าย ฮ่ำคาน ฯ

๏ ขอบที่ ภูวะนาถท้าวให้กล่าว คำแคนหนี้แล้ว
ว่าจัก ถงทานตาวแต่ไกล ตางต้อน
กัวท่อ เทถุงแล้วเลยแดน เถิงที่ เฮาพี้
ฮู้ว่า เจ้าจวบฮ้อนหลายชั้น ไช่ปะมาน ฯ

๏ อันให้ พี่ถงสั่งน้องทันอาด มะฮามเพียง ดั่งนั้น
ฮอยที่ ทวยไททานเพื่ออัน อายหน้า
ควนที่ เชินหลานให้มาเวี่ยง แวนซอบ
หลานจัก หว้ายย่านพ้าตูเถ้า ไค่ชม ฯ

๏ เมื่อนั้น คอนนอบนิ้วเลยฮื่บ ฮับขาน
กมเลี่ยงไล่สั่งนาง เม่งเมี้ยน
แม้งนิ่งเถิงที่ สถานสูงแก้งเก็งฌา ง้อมม่วน
ปะดับซู่ข้อแขเผียน กล่าวกอน ฯ

๏ เมื่อนั้น เจ้าด่วนฮู้ฮื่บไล่ สารา
กอยความควนว่าเวร ตนต้อง
พระอวนแก้วเก็งฌา ภูหยู่ ดี่รือ
ถามข่าว น้องก่ำพ้าตงต้อง แต่ไกลแต่เนอ ฯ

๏ ถ้านี้ หนักคู่ด้านลงดั่น ทับตน พี่แล้ว
กางว่า หายบันเทาโทสแถม เถิงฮ้อน
การที่ กังวนฮ้อนเงินคำ นั้นซั่ว ดีคาย
เคียดที่ เสิกทุ่มข้อนเชี่ยงถ้าน ด่วงดุง ท่านพุ้น ฯ

๏ เซิ่งว่า ดุงบั๋วเต้าปงเฮ่ง ระวังเวี่ยง
จักค่อย เชี่ยวพูสูงส่งแฮง ฮันต้อง
กัวท่อ เฮี่ยมเอี่ยงเลี้ยวลับสูน เยี่ยวหย่อนกรื่อ
พี่ก็ แพงพากน้องปะถมเถ้า ซั่วลาง ฯ

๏ อันนึ่ง เซิ่งซ่ำชั้นเดิมก่อน บาคาน ท่านเอย
ไมตี ดิงนางคำคู่ใจ จงอ้าง
แม้งนึ่ง เวรถนอมฮ้อนฮมเบี่ยน จำจาก
เลยลวด ผายแผ่นกว้างเหวห้วย วิ่งตาย ฯ

๏ อันนึ่ง โดยพากชั้นลูเพี่ยม พักสูน
นางพายชักชวาดขึ้น ซาฮ้าง
อาดูรฮ้อนฮมโพย พิดสวาด
เลยลวด ชี้นง่าไม้จวงค้อม คาดคอ

๏ สองพ่ำพ้อมมรนาด เมื่อแมน
เชิงชายยอว่าดู เปนอ้าย
มีคองแท้ถือเกี่ยรติ์ เขาข่าว เลิงแล้ว
บ่อว่า พานโทสฮ้ายเอาเกือ เกิ่งใจ พี่แล้ว ฯ

๏ เมื่อนั้น เจ้าพาดข้อเดิมก่อน อุปมา
อันจัก ลอนลาพานหย่าเยี่ยว เฮี่ยมฮ้าย
คนึงอวนเพียงภาวนา ทุกค่ำ คืนแล้ว
ให้ท่านผู้ผยากว้าง จื่อคดี ฯ

๏ อันว่า ฮักพ่ำพ้อมแท้ฮื่บ ฮักจง
ไผหาก วอนวาจาซ่างผี ดูหน้า
ฝูงคนฮายแฮงชัง ซังตอบควนแล้ว
ดั่งนั้น จตุโลกพ้าลงคุ้ม ช่วยซู ฯ

๏ การที่ ผิดขอบฮู้ทุกท่วย ยิงชาย
ปองยัง มีเทพาแห่งเฮา แฮงไหว้
ตอนว่า ไถนโพยพ้นกัวกาย เปนโทส
บ่อกว่า แก้วแก่นไท้ธรรม์เหง้า เยี่ยวอน ฯ

◉ สำโรจฐ์เฮวฮอด ปะดับดิ์
กัวภูขรพากเส็ดา สูนถ้อย
อาฮมฮ้อนถอนเชียน ทังพั้ง
พระพี่เจ้าใจแจ้ง ซ่อยตอง แด่เนอ ฯ

◉ เขียนขอดแล้วเดยสั่ง เสี่ยงวอน
มันก็ ถนอมคองโดยจื่อจิง จำถ้อย
เมื่อนั้น แองคอนไหว้ถาดง เถิงนอก
ขึ้นขี่ม้าผันผ้าย ด่วงคาว ฯ

◉ ค้ายขอกห้วยเหลื่องเหล่า ผงกะจวน
คี่แก่ ลิ้มพะถี่เฮี่ยงเฮี่ยบจาว จูมแจ้ง
ทวนทางผ้ายหลายคาว แควนฮีบ
ข้ามท่งแด้งนาฮั้ง ฮอดเมื่อง ฯ

◉ ผ่อเหน พ้ำกึ๋บหุ้มมัวมิ้ด ลับไถน พุ้นเยอ
บาเจื๋องจงจอดคอง คนใช้
คอนจิ่ง ฮันถวาผ้ายทางไกล เถิงท่าน
ขึ้นแทบไกล้ปะนมน้อม มอบสาร ฯ

◉ เจ้าอ่านแล้วชดเนต นองตก
โส่มพาวทวนทอดตน เต็งผ้า
ริ่อจัก ปะสงได้ให้หายโพย พิดสวาด ได้นั้น
น้ำดูบหน้าแคงไล้ กล่าวคอน ฯ

◉ บอกเพื่อนพ้อมยาคลาด ยามงาย นั้นเนอ
เมื่องดุงมัวเหนี่วยวอน ไปบ้าน
เหงพันพ้อมหานพาย อ้ายคว่าง
เฮาจัก เบื้องดาบช้าพลถ้าน ด่วงแมน ฯ

◉ เมื่อนั้น ฝูงพ่างฮู้ ฮับพากย์ ภูบาล
เยียวบ่อ ดงพลแพนเพื่อนหยัน หยามไฮ้
เชานั้นคือดั่งขัวสะพานตั้งเปนทาง เทียวไต่เฮาแล้ว
กางว่า ได้จวบชู้ นางพ้ำ เพื่อแถว ฯ

◉ ออระไม่เนื้อท้าวฮุ่ง ชมเบื้อง
แถว ๆ เสี่ยงดุงอาวสั่งลา ถงห้อง
คี่แก่ ดาราแจ้งปงเฮือง ในแผ่น
เยือนข้ำผ้าทังซ้อง พี่ชม ฯ

◉ ฝูงแถวนไช้ลดม่าน ถายถวง
ยินอาฮมห่างเพา นอนแด้ง
กะสันวอนเท้าเททวง ดุกนั่ง
คี่แก่ เดือนส่องแจ้งเจียรไม้ เฮือเชา ฯ

◉ ที่นั้นเจ้าคั่งค้ำพอเที่ยง ราตี
เหมือนดั่ง โส่มงามมาฮาบเฮียง ฮิมหน้า
บาก็ โส่กแท้ฮมทวง ชุกคื่น
กะสันโส่กแค้นแถมฮ้อน ฮุ่งดาย ฯ

◉ ฮื่น ๆ เทียนพลพวก ปะดับดิ์
ฝูงคัวควายแจกปุน ไปข้า
โงง ๆ ค้องเภรี ฮันบ้าว
เบื้องแขก ดุงซื่มเจ้าดุ่มพ้ำชมพ้อม เฮือเฮือง ฯ

◉ ค่าว ๆ เหลือมแสงส่อง อุทัย
ทำเบื้องจัดแจกงาย มาตั้ง
ยอพานย้ายทะไลจื่น เฮียงฮอบ
เหลือแต่ค้ายโฮงฮ้าน ดุ่มเท็ง ฯ

◎ คิดรอบไร้หาที่ อาวพวง
ระบุคิ่งออกมา เกยกว้าง
แยงที่ ดวงกางเมี้ยนคองปุน ปู่ล้าด
ข้าท่าน เจ้าติ๋วช้างเนื้องนิ้ว นอบถวาย ๆ

◎ เบื้องปากซั้นอามาตย์ เหงพัน
ทังสอง ขาหานพายแต่งเติม ตอมเจ้า
พางายตั้งแถวกัน ถอยพาก
คอนบอก เบื้องแซกเจ้าตุ่มฟ้าสองปู่ ปุนกิน ๆ

◎ สะถ่างถ้วนไยเขต ฝูงหาน
ขานอาวถวินนอกใน ตางเจ้า
ทุกนายพ้อมขุนกวาน แล้วหย่า
เมี้ยนหมู่เข้าเทแล้ว พ่องลง ๆ

◎ ระพาดย้ายยอหมาก ขันคำ
ระบองบาลุกจอม ไจก้า
เมื่อนั้น เผือนควายเบื้องเฮือนกำ กอยแต่ง
แม่ก็วอนอ่อน แก้วก่ำพ้าไปไห้ สวดสะดึ ๆ

◎ เข็นท่าน เมือแห่งห้องโฮงราช มาดา พุ้นก่อน
ดวงสื่อจักฮีบแค เพงน้ำ
เมื่อนั้น บาคานย้ายยวงคิ่ง ยกย่าง
เถิงแห่งห้องเฮือนค้ำ กล่าวพลี ๆ

◎ ลูกจัก ไปต่างท้าวทานบั๋ว ปางหลวง พ่อเอย
สิงยี่กวนเกิบรู เชี่ยงถ้าน
บัดนี้ ในเวียงเพียงฟองไฟ ฮมซลาก
ดุงเหนี่ยวให้ไปบ้าน ซ่อยแขง ๆ

◎ ขุนลูกแพ้พลเพื่อน แกวแมน
คืนมาผัดกล่าวแปลง ปางช้าง
บัดนี้ ยินแคนไฮ้เงินคำ คุงขนาด
ละพึ่งอ้อมกูฮ้าง ง่ายดาย ๆ

◎ ฝูงเผ่าเชื้อชั้นซาต เร็งญา มากิน
สู่ค่อย ดุนพายแฮงฮาบแกว กุมได้
อันนึ่ง ยวงแนนคุ้มมาดา เจ้าแม่ กุ้น
คึดเคียดไฮ้สิ้นส้อย ลวดไป หนีแล้ว ๆ

◎ ฝูงสิ่งเชื้อเจี่ยมแต่ ซุมพาง มากิน
ฮู้ว่า เมืองไกลขันค่อยโดย ตอมเฝ้า
พอดีแล้ววางพู พ้อมหมาก
น้ำหล่อเหล้าเพงแล้ว ลวดยาย ๆ

◎ ปะดับซู่ชั้นเลยพาก มาดา
ทงคิ่งผายย่างทวน เถิงห้อง
เลงดู โยธาท้าวเติมเติน ทุกแห่ง
เหล้าไหย่ตั้งกำซ้อง ซู่ไห ๆ

◎ บอกให้ ขาบู่พันพวงแกว่ง ฮางเพียง
ไกวปานปุนกล่าวถอง เถิงเถ้า
เฮียงความถ้วนทุกลวง แล้วหย่า
จัดบ่าวเจ้าเซิ่งถ้าน ลวดเอา ๆ

◎ สว่าๆก้องโฮงราช เรงโณ
ปุนกัน ดูชาวเฮาคู่คน แควนเผี้ยน
เมื่อนั้น เกงญาย้ายคิ่งแพง พ้อมลูก
ทุกที่เทียนแพนถ้วน ลวดดา ๆ

◎ แม่กล่าวข้อเชถิก โอยพร
อินพรม ทั้งเทพาช่วยชู แนนท้าว
คันว่า ถอนตาวชี้แมนเลี่ยน เลยอ่อน
ผัดผาบแพ้แมนม้วย มุ่นกะจวน ฯ

◎ ซะซ่อนหน้าเจ้ายื่ ฮับพร
ปะนมวันทาใส่หัว หุมอ้าง
เมื่อนั้น ภูธรไท้จอมเมือง คึดคั่ง
แม่หยู่ห้องโฮงกว้าง ค่อยคล้ำ แด่เนอ ฯ

◎ หย่าโศกฮ้อนฮมกิ่ง การได
อินตาตองมิ่งแนน นำเกี้ยว
คองไทแท้แถนชู ชักช่วย
เทื่อนี้ลูกจัก พากแม่ผู้คิงค้อม ค่อยไป ก่อนแล้วฯ

◎ ออระม่อยหน้าท้าวฮุ่ง ฮัคแคง
กัวกายยามโชคไชย ชนช้าง
เมื่อนั้น สองนายฮู้ เฮียนความ ภูวนาถ
มื่อจัก ผายแผ่นด้านเมื่อหน้า ก่อนพด พุ้นแล้ว ฯ

◎ ผู่แห่งเหง้าขานแชก แชงาม
ยนยน ชาวเงินยางเถิกดา ดงห้อง
เถงดู ฮวาน ๆ เหลื้อมแสงใส สูนทึบ
ค้อนเฮ่งค้องเดินแส้ แล่งไป ฯ

◎ ไห้ฮื่บย้ายฝูงหมู่ แพนหาง
ฮมฮม ไทนาคองบ่าวกัน กางต้าง
เมื่อนั้น นางจอมเจ้าใจจง ฮักลูก
ลงจากห้องเถิงช้าง สั่งเจื้อง ฯ

◎ หมักหม่อนหน้าฮักลูก โฉมขวัญ
ดูที่ ทำเบี่ยงมาคอบเฮือน เหนหน้า
มาคาแก้วใสส้น จอมเกส กูเอย
ลูกจัก หว้ายย่านพ้ำใจเจ้ง จากจิง ก่อนแล้ว ฯ

◎ แม่ทุ่มย้อยชลเนต นองแดง
เขาก็ โชมมื้อนางค่อยเพื่อ เมื่อห้อง
ยนยนย้ายแพนแดง เดียระดาด
ฝูงพวกพ้องชมพ้อม พ่ำสงวน ฯ

◎ ผ่อเหน กากาดก้ามกายท่ง นาคอง พุ้นเยอ
หัวพดเถิงบ่าดวน ดงกว้าง
พึงยิน ยูงทองฮ้องเฮเสี่ยง สูนเถื่อน
เจ้าก็ คึดฮุ่งห้องเถิงไท้ แม่เมือง ฯ

◎ เลื่อน ๆ ข้ามเขาขอบ คอยแดง
ดี่แก่ มาดาผายกิ่นเกียง เกาค้อ
เถงดู มาดาด้วเดิมแช ไชดอก
คึดพี่เจ้าคิ่งค้อม ไค่เหน ฯ

◎ พึ้งยิน นกฮอกฮ้องหลายสิ่ง นานา
เซ็น ๆ ฝูงตาเวาส่งเสียง สูนก้อง
ดี่แก่ สังคาเค้าชมดาง โฉมเพื่อน
สัตสิ่งช้างมีชู ชู่คนา ฯ

◎ เมื่อนั้น พ้นเถื่อนไม้เมินมุ่ง เชียงเคือ
แองคอน เซาดวางามหยู่คอง คอยเจ้า
มิ่งเยี่ยะ เมื่อแหนถ้อยเถิงสี่ สาโรจ กูเนอ
น้องจากบ้านแวนเช้า ชอบยาม ดีแล้ว

◎ เมื่อนั้นมันก็ เฮวฮีบถ้าพลันล่วง เลยดา
ฮมฮมฝูงบ่าวตาม เติมพ้อม
คับคาเท้าเชียงหลวง เซาจอด
ขึ้นสู่เจ้าคิงค้อม ค่อยแหน ฯ

◎ น้องท่าน เถิงแค่ล้านทันง่อน เมินเมือง กี่แล้ว
เต็มว่า เล็งแลไดหากเหน ไกอเจ้า
คิงนั้นรือจัก เนืองพลต้องสมค่าม เฮวฮอด ได้นั้น
เหมือนที่ กะสันโส่กฮ้อนฮมเฮ้า พ่องคื้น กี่แล้วๆ

◎ เมื่อนั้น ง้อมหอดไห้หิวฮุ่ง ฮอนฮอน
รือจัก ฝื่นคิงเมือฮอดถอง เถิงบ้ำ ได้ซาม
ขุนเพงพ้อมแองคอน เชื่อฮื่บ เมื่อเถิ้น
หลานท่าน เถิงท่งกว้างเซาซ้าง หยู่คอง ว่าเนอา

◎ เชื่อจ่ง ขึ้นเล่าซ้อแซ่ซ่าว โดยพลัน
ระบองนางเม็งมิ่งเมือง มัวหม้อม
เชื่อเยียะ เชินหลานไห้มาเมือง เฮวเฮ่ง จิ่งเถิ้น
เฮาก็ ปะคับแต่งพ้อมงายถ้า หยู่คอง ฯ

◎ เมื่อนั้น ขาเฮ่งม้าเฮวฮอด พลหลวง
ถวายคดีโดยดั้งคอง คำเถ้า
เมื่อนั้น คิดพอไห้หาพวง พลล่วาย
เฮาจัก เซ้าสั่งบ้ำทั้งง้อม พี่คน ฯ

◎ ขากล่าวถ้อยแหนถึก คำควน
เผือจัก ดาพลไปก่อนหลาน แควนหน้า
เพิ่งที่ เมือไซซู้ โสมงาม ง้อมตั้ง ควนแล้ว
พากพี่ หว้ายย่านฟ้าฮอยฮู้ ฮูบนาน ซามดาย ฯ

◎ ที่นั้น ยั่งๆ แล้ซะค้อมเถิงท่า เชียงเคือ
คอนๆ พายแกว่งกะดิง ดังก้อง
พลเผือเท้าทวารเวียง ระวังเคื่อง
แพนซ่อซ้องหลายล้วน ดวดเซา ฯ

◎ เพื่องๆ ซ้างซัดฮอด เฮียงเกย
ธรรม์ยำ ปุนอามกานออกอวน ฮับเจ้า
บาไทท้าวผายเชิง ยกย่าง
ค้ายเผ่าเชื้อฝูงเหง้า ย่าลัว ฯ

◎ เถิงที่ หอต่างกว้างโฮงฮาช มะโนฮม
เทพื้มวนหยู่วอน แวนหม้อม
ซมๆ ซ้ำซดที่ แถวทั้ง
ยอยื่นนั้วผันน้อง สู่สถาน ฯ

◎ บ้ำกล่าวถ้อยทักท่าน ทั้งเหงา
ปุนเลี้ยงขานออกเมือง ทั้งหม้อม
บัดนี้ แกวกวนก้าเงินยาง ฉุงออก เฮวพุ้น
คูจัก แล้ซะค้อมไปบ้าน ซ่อยแซง ฯ

◎ น้องท่านฮ้อนหลายถ่าย หนักหนา
โดยเดิม อันแองคอนเล่าถอง เถิงบ้ำ
เมื่อนั้น ปุนดาตั้งเผือนควาย แควนฮื่บ
คูจัก ผ้ายแผ่นฟ้าไปต้อง ต่อพล ฯ

◎ จ่งว่า ไห้ถีบซ้างฆนฮาบ แฮงผาน
ยาโพยไตเดื้อดแด ฮมฮ้อน
ขุนเพงไหว้บาคาน นบบาท
ผู่แหงเหง้าขานข้อ ขอบจิ่ง ฯ

๏ พระบาทให้อ้ายคว่าง ฅางฅน
มันก็ ตั้งคำเรินรู้ควง คาวฟ้า
ฅูจัก มวนพดซ้ามดงขวาง ด้านไยธน์
เจ้าสั่งบ้าปุนตั้ง แต่งการ ฯ

๏ กัวบ่อ มีโรคซ้ำแพ้เพื่อน แกวแมน
กอยใจจงจอดหลาน เหลือบ้อง
สูเยียะ ยวงแนนให้สมสอง เกี้ยวกิ่ง
ปุนปูกบ้องกอแก้ว ก่ายด่ำ ฯ

๏ พรมเทศ.ผ้าแฝงมิ่ง ดาวะดิงส์ซ้อยเถิ้น
ทำสวนสูงแท่งทอง ฅางต้าย
มุกมาดตั้งเวียงมะนี ฮัดฮอบ
ด้อมรู่ รั้นยาซ้าย โค่นคอน ฯ

๏ ถ้านี้ฮู้ว่า การรอบซ้ำรักฮีบ ฮามรมก่อนแด้ว
สองไกลกันต่างเนา นอนแด้ง
เปนทางแท้อาฮม มิ่มาก
จอมหยู่ฟ้าหลิงแจ้ง ตื้มคุน ดูกเนอ ฯ

๏ เมื่อนั้น เมี้ยนหล่อน้ำวางหมาก จบปาน
ตาปุน ไทนาคองบ่าวลุง เมื่องด้าน
โยซาเที้ยนซุนกวาน ซ้ามะหาด
ปะดับแต่งห้องโฮงฮ้าน ฮ่มขวาง ฯ

๏ จัดเพื่อนพ้อมอามาตย์ เดิมคอม
ฮู้จัก ถือแพนหางแห่ตาม ตื้นซ้าง
ยาดอนให้ไผซอม ดูเบ๋า
คุนพี่บ้าควนอ้าง ไซ่ปะมาน ฯ

๏ เมื่อนั้น คอนเล่าเด้มเด็งถี่ ทุกแถว
เดินซุนกวานไพไท ทังซ้า
ทะแนวเนื้อบาเจือง เพิ่งพี่
เจ้าเหนี่ยวบ้าเรินฐู้ ซอบงาย ฯ

๏ ทุกที่พ้อมท้าวฮุ่ง เฮียงงาย
ดอนว่า ทวายสาลี่ลวดเท ทวงซ้อง
เมื่อนั้น โสมงามแก้วนางเมง ง้อมม่วน
เห็นที่น้องฮมฮ้อน บ่อด่ำบาย ฯ

๏ ทะด่วนเที้ยนไยเซต ทุกซุน
พอดีเลยเลิกดา สถานกว้าง
ผดควนไท้ทงเมือง เมี้ยนหย่า
น้ำดูบนิ้วมือด้าง ลวดถอย ฯ

๏ ระพาดพ้อมฝูงพวก เทลง
นางเมงมัวเกื้อนกอย ทวงสะบั้น
คิดที่ ไกลเฮือนเบื้องจงอวน เจ้าแม่ พายพุ้น
หนักหน่วงแท้ตายซั้น ไซ่ทาม ฯ

๏ อันนึ่ง ฐู้แค่น้อยเจี่ยมแต่ รวันเคย
สองไกลพอรั่วยาม ยังฮ้อน
หลานจัก เลยพายข้ามเขาแดน เมือท่าน
ฮู้ว่า รอนไสกฮ้ายฮมฮ้อน ฮูบเคือง

๏ ผู้ผ่านท้าวคิดรอบ ซมคดี
โดยเดิมอันออกเมือง จิงแจ้ง
ฮอยที่ ฮาวีแพ้พายบุญ เบื้องบาน จิงแด้ว
จำแจกเซ้านอนแด้ง เพื่อนพอ เมือไต ฯ

๏ เมื่อใด ชนฮาบแพ้ท้าวถว่า กวานแก ดั่งนั้น
คือว่า สวางจุงบุญจวบอัน เอาอ้าง
ตาแคเมี้ยนมาเฮียง ตั้งพ่าง
น้ำหล่อแล้วเลยล้น ซู่ไห ฯ

๏ เจ้าจัก ไปต่างท้าวทวนเบิก บาดิ์
เทพีไกวแกว่งปาน ปุนถ้อย
คูนตูแพ้สิงยี่ พายเพื่อน
เฮาจัก อ้วนติ่วซ้างชมเต้า แค่งคึ่น ฯ

๏ ทุขเกิดฮ้อนฮมทั่ว พระกาโย
จักค่อย ฝืนคึ่งนอนแค่ดง ดอมจ้า
เงินยางพุ้นอุนละโห หยุ้งไหย่
เลิกทุ่ม ไต้ลุ่มฟ้าเชี่ยงด้าน ส่วงดุง ฯ

๏ แถวก็ ผัดเกิบท้าวซ้ำได่ แสนนา
หวังเทคุงยาดฐ ซิ่งได้
อันนึ่ง พงสาแท้ทวนใจ จงฮ่อ
เทื่อนี้พัดพี่ เจ้าติวล้อยวางไว้ ซั่วไกล ฯ

๏ จักได่ วานพ่อเชื้อซ้ำซั้ว แมนมัว
ยูเฮาชมโชคไชย เทม้าง
เชาซามย้านเฮวกัว กอยซ่ำ
คุนพี่บ้ำธรรม์อ้าง มิ่งเมือง แค่เนอ ฯ

๏ เจ้าแหว่งแล้วเมี้ยนหย่า ปุนนาย
หลิงดู วันเฮืองลับลั่นดง แฝงผ้า
ดาวพายฮู้บั้นโตง ตั้งเพ่ง
ค้ายสิ่งซ้ากินพ้อม พ่องเมา ฯ

๏ ซู่แห่งห้องหอราช เฮียงแค
เมื่อนั้นนางเมง ผายบันเทาทุ่นทวง บาท้าว
ฮู้ว่า อาบันฮ้อนฮมแค ดานโสก จิงแล้ว
เจ้าจัก ไปผาบด้าวแดนแย้ โยชน์ผอม ฯ

๏ ซั้นโลกถ้าลุงซื่ม เซ็งไกล
เซินหลาน ผายคึ่งดอมสว่างกะดัน เอาเหล้า
เลิงจัก อาลัยลันโฮยแฮง เหลืองหล่ำ
เยยวท่าน เจ้าต่อซ้างกานแย้ บ่อแฮง ฮู้เด ฯ

๏ บ้ำว่าแล้วท้าวฮุ่ง ฮัะขาน
เพิงที่ ซุมแพงอันออกเมือง เดินด้าน
เมื่อนั้น หานพายซ้ายเซยหา เอื้อยมุ่ง
อ้ายกว่าง ซี้นฮ่วมฮ้านแฝงฝ้าย อามกาน ฯ

๏ พุ่ง ๆ พ้อมสาวถ่าว หุมหัว
ปุนซังซาวนาคองแกว่นงาน เถิงเถ้า
ดังว่า เมาแกแล้วเลยมัว มาพ่าง ดั่งนี้
บ้ำท่านเย้าไยหลิ้น เยียะสงวน ฯ

๏ เมื่อนั้น อ้ายกว่างได้ใจเฮ่ง แฮงมือ
ผันแซน เอาอามกานเกิบกวน กินเหล้า
ดูจัก ก็อพลซ้ามดงหลวง แซดั่ง สุดาย
หย่าเพี่ยงเว้างัวเถ้า ตื่นขวาน แค่เนอ ฯ

๏ ยั่ง ๆ หน้างื้อมม่วน พอยหัว
ไผจัก ทวนความผวนคอบอาว แควนฮ้าย
ฮู้ ว่า เฮามัวฮ้อนฮมกะดัน ให้สว่าง จิงแล้ว
คึดที่ ผ้ายย่านฟ้าคือคู่ เดือนดำ ฯ

๏ บ่อส่องฮู้ดัดฮ่าง ส่งสาร ได้แล้ว
พอที่ เวรเวียนเถิงก่อกัม การฮ้าย
ถอนว่า ดูหลานล้างเชียงหลัง ถามข่าว
คือคู่หม้ายสองฮ้าง เถิงกัน ฯ

๏ เจ้ากล่าวแล้วอาวฮื่บ ฮับขาน
มิดั่ง สีไสส้นผ่อดู คือฮ้าย
รือจัก ถางทางเว้นส่งสาร ในโลก ได้นั้น
หยับเคี่ยนค้ายดูเบื้อง บ่อเสถียร ฯ

๏ อันบ่อ ปะก่อบแท้มีลูก ยิงชาย ก็ดี
เวราจรแจกะจี้ยร จำฮ้าง
อันจัก หมายเหมือนหมั้นเปนสาร ในราช รือได้
คือคู่ น้ำหมอกค้างยังย้อย ยอดดอง ฯ

๏ มัดแม่งเมี้ยนม้วยซาด ผงกะจวน
เดิมคองไทท่านเฮา แฮงอ้าง
เปนกะบวนเบื้องบูฮาน เขาข่าว มานั้น
น้องท่าน ผ้ายแผ่นด้านตาเจ้า จ่งจำ ฯ

๏ เมี้ยนกล่าวแล้วไขขอบ ขานอาว
จักค่อย คงคำเสถียรหยู่เยา เยี่ยวฮ้าย
เมื่อนั้น ดาวไสซ้ายจันทะรัง เฮืองฮุ่ง
พอพวกพ้องทั้งค้าย มี่เมา ฯ

๏ ให้ฮื่บเหล้าทุกหมู่ ขุนนาย
เดินขาวเฮาแต่งดี่ ดาถ้า
ความพายห้างปะโคนคำ เคี่ยนคาด
เจ้าก็ ขอกล่าวให้หึ้งอ้มทังบ้ำ ฮุ่งใจ ฯ

๏ อ้ายคว่าง ฮู้พาตถ้อยถามออก คำเนื่อง
คำไดดูไค่หุม เห็นเมี้ยน
หลานก็ คลาเมื่องแท้ทวนพด เฮวฮอด
วันนี้เคืองจัก เมี้ยนส่งให้เดยแล้ว ถวดไป ก็รือ ฯ

๏ เมื่อนั้น บ้ำกล่าวข้อแขขอบ ฮับขาน
ดั่งนั้นฮอยว่า ทวยไททานทั่วเชี่ยง ขอมขี้
ฮี่ว่าหลานจักเดินดนด้าวฮามเมืองเมื่อเพื่อนจิ้งแล้ว
เพิ่งที่ ห้ามอ่อนเจ้านอนหนี้ ก็หากเฮือน ซามแล้ว ฯ

๏ เมื่อนั้น อ้ายคว่างฮู้เงื่อนแจ้งจัดบ่าว โยธา
ปูนกัน วังแพนเนื่องนอกใน เดี่ยนด้อม
สองนายตั้งปานโตง เหล้าไหย่
ขอบที่ วอนพี่ผู้คิ่งค้อม ค่อยเอา ฯ

๏ บ้ำท่านเจ้าล้านมาด นางเมง
ปูนเพา เมื่อหอสูงแต่งดี่ ตาไว้
ภูธรท้าวเรงโฌ ยอแพ่ง
สองพ่ำพ้อมเอาได้ ด่วนวาง ฯ

๏ ทุกแห่งเทียนฝูงเลิก ตาดง
ธรรม์ยำนางมิ่งเมือง เปนเหน้า
คนึงใจแจ้งจงหาน ฮักมาก
มวนพากเหล้าเชินน้อง ดู่สถาน ฯ

๏ อันนึ่ง ต่ำบากตั้งไกลพี่ มาดา ท่านพุ้น
คำแคนพานพาตคน คือเสี้ยน
ถอนว่า เชินหลานซ้ำสุรา ทังพั้ง ก็ตาย
เมื่อนั้น เจ้าสั่งบ้ำคำเผี้ยน คู่คอง ฯ

๏ ตอนว่า พุ่งหอกต้องล้านตื้อ เต็มแฮงบ่อสู้
ดั้งนั้น คนหลานคือหล่มทะเล กางแก้ง
เพิ่งที่ วางสิ่แก้วแพงเมือง เมือเพื่อน จิ่งแล้ว
ฮู้ว่าเจ้าจัก ไปหยู่แล้งดูเมื่อง บ่อควน ฯ

๏ พอที่หลานเล่า ได้ผาบท้าวโดยดั่ง ปาถนา
ขันค่อย มวนไมตีหยู่ครอง คงถ้า
เมื่อนั้น เร่งญาฮู้ใจเจี่ยน จาอ่อน
เยือนยั่นน้วผันบ้า ค่อยวาง ฯ

๏ ต้องขอกไข้เชื่องแค่ง เทียนยวง
เมื่อนั้น นางเมงม้วฮ่ำคาน คนิงข้อง
ชมชมซ้ำซดที่ นองเนต
เจ้าจากห้องผันง้อม บ่อวาง ฯ

๏ พุ่งๆเชื้องยวงยื่น เทียนยาม
เกิงเคินขวางแท่นคำ คุนแก้ว
ฮมฮมซ้ำปุนเพา ปะดับพาด
ต้องพ่ำพ้อมกินแล้ว เลิกพา ฯ

๏ โฉมสอาดขึ้นเมือเฮือ สถานเพี้ยง
บาคานผันเนบนาง ในผ้า
ต่ำๆเมื้องแขนกม เกากอด
หน้าต่อหน้าเฝือผั้น ฝากเสินห์ ฯ

๏ น้วสอดเสื้อฮวายฮวาด ฮดทะจอน
ผดควนถนอมช่างเชย ซอนเบื้อง
แม้งนิ่ง พอยามค้ำเสียงฮอง นิทระเน่ง
คิแก่ เดือนด่วนขึ้นดาวซ้าย ไก่ขัน

๏ ฉมเป่งพ้าวเหมือยหยาด ยอยเย็น
แกวๆเสียงไก่ขัน ขานก้อง
เมื่อนั้น เร่งโฉมแก้วสองสี่ พ้อมตื่น
คิดคั้งข้องฮมฮ้อน ทั่วทวง ฯ

๏ ฮื่นๆช้างควานอาบ วังเพียง
บาก็ ยวงคำควนกล่าวนาง นงหน้า
ตูจัก เฮียงพายเจ้าฮ่ามเมือง นอนเถือน
ไกลพี่เพี้ยงดินฟ้า ต่างหลิ่ม

๏ ว่าบ่อแหนเงื่อนไอ้แวนกี่ แถมคี่
กัวกอยลืมเล่าเลย เคินด้าน
อันนี้ น้ยายขั้นฮ่ามนาง ม้วยมอด
ม้ายแผ่นด้านสองเจ้า จวบมาร ฯ

๏ ใจจอดเพี้ยงพายพาก โจโร
เสียคิงแพงเพื่อโคร จงช้า
นักเฮียนฮู้ฝูงคู ไซร่าว เลิงแล้ว
หย่าว่า น้องกำพ้าหมายฮ้าย ฮ่อฮา พี่เอย ฯ

๏ ชื่อว่า ดูลาภได้นั่งถ่าว สองสี่ ดั้งนั้น
เทพา ทั้งอินท์พรมซ่อยชู แมนม้าง
พอที่ บุญมีซ้ามรนีพาน ท้าวกว่า กี่ดี
ขันจักเอาพี่ เจ้าหมื่นม้าวเมือต้าง เพื่อนอวน ฯ

๏ เมื่อนั้น ง้อมม่วนค้านแรชอบ ชมงาน
พอที่วิญญานยังเกียดกัว กอยย้าน
ฝูงไพยพ้อมโจรมาร เพิงผะหมาด จิ่งแล้ว
ตอนว่า นับเลือดได้โดยล้าน ท่อและคน นั่นตาย ฯ

๏ พี่จัก พิพากแก้วเดิมก่อน อุปมา
ชอคน คายคางผัวเพื่ออินท์ ถองท้าว
ลือเกียรติ ท้าธระนี้ พื้นโลก
ท้าวที่เหง้าทะรงย้อง หยู่พึ้ง ฯ

๏ บ่อโลกฮอนฮมกิ่ง การกัว
ดูจัก จำโดยเดิมตั้งอวน เอาอ้าง
อันว่า กองม่วนเท้ยาไกล พายพี้
ถอนท่อ เข้าต่อช้างทานแย้ เที่ยวผ้น ฯ

๏ ผ่อดู วันคว่ำขึ้นเฮืองฮุ่ง ลำกลพุ้นเยย
เมื่อนั้น ล่องคานคลาออกมา เกยกว้าง
สาวสนมใช้คนที่ อบอาบ
พลพวกพ้องคาแล้ว ซู่ซุ่น ฯ

๏ โสมฮาบง้อมงามเงื่อน อินท์คอง
นางก็ ปุนใจคิดผ่อคาม เมื่อหน้า
พี่จัก ไคลคลาส้อยส่ำกอง กูกอน
เมื่อแห่บ้ายามน้อย นิ่งมา เที่ยวคาย ฯ

๏ ชะร่อนหน้าง้อมฮอด หอขวาง
มาดาเหนฮุงไจ จงพ้อม
เฮาจัก ปุนฝูงท้าว เวนชะกัน คนเค่ง
สองอ่อนผู้คิงค้อม เกื่อนเพง ฯ

๏ ให้เบิ่งถ้อยเถิ่งยี้ เยี่ยคำ
เกิ่งฌาเส้งสิ่งเมือง ธรรม์เหง้า
เขาก็ จำกอนเกี้ยงกอยเถิง โฮงราช
ทุกที่เท้าเชมพ้อม บ่อเถี่ยง ฯ

๏ เฮวฮื่บ เชียนไพ่ฟ้าฝูงชนาด เฮวแฮง
ฮมฮม ชาวเชียงเคือบ่าวกัน ถือค้าง
เยี่ยวว่า แกวแชงเพ้พลดุง เดยด่วง เฮาพี้
ให้เลือกช้างสานต้น คาดชาว ฯ

๏ นับแต่ ฝูงช่วงใช้ชั้นบ่าว นายคัว
เพิงจัก ถือแพนหางแต่งพอ พันห้า
มวนเปนถ้องหัวแหลม หลุยก่อน
ดูที่ ผีหยู่ฟ้าคุนใช้ ช่อยแฮงแต่เนอ ฯ

๏ หมักหม่อนหน้าง้อมสั่ง มาดา
เดี่ยวจัก แถลงคำคืนคอบเจื่อง ในห้อง
เฮาก็ ชมแพงเพี้ยงสองตา คนพี้ จิงแล้ว
ปะคับพวกพ้องทั้งช้าง ช่อยหลาน ฯ

๏ ง้อมฮอดท้าวทวนบอก บาสี้
เพงฝายเขาใช่ลือ เยี่ยช้อย
มุนคี้พ้อมทุกนาย เนื่องนอบ
ทั้งหมู่ร้อยคนต้น แต่งชะกัน ฯ

๏ ปะกอบช้างตัวอาด ซาวสาน
ยอบั้นพอเกิ่งใจ จงให้
นายควานห้างปะโคนทอง ทั้งคู่
ซัดแทบไกล้โฮงฮ้าน เฮ่งนั้น ฯ

๏ ชะพู้ด้นเหลือข่วง เชี่ยงกาง
ผดควนฝายผ่อดู ดีฮ้าย
ตัวนึ่งเฮี่ยกชื่อ สูระพางหว้ายชาติ ไคโลก
แฮงไช่น้อยเชื้อแต่ ฉัททันต์ ฯ

๑ ดุงท่าน ดุโชคแพ้มารเชื้อ ฮุบเอา
เทนางบั้นซู่ซุม ฝูงแก้ว
ตัวนึ่ง งางอนเพี้ยงคนเหลา ด้วยก่อง
เฮียกชื่อ แผ้วแผ่นชั้นมารม้วย พ่ายพัง ฯ

๑ เมื่อพ่อ ไปท่อนท้าวเทที่ เชียงฮอน
ฮุนสมคามส่งลี้ ธรรม์หน้า
ตัวนึ่งเฮียกชื่อ มาลาพังฮสกะจอน เจือโลก
ได้ตุ้มฟ้าไทย้อง เพื่อหาน ฯ

๑ กัวบ่อ มีโชคซ้ำแพ้เพื่อน แกวแมน
ตัวนึ่งเฮียกชื่อ ฮักหลานคือลูกคิ่ง คูนให้
ตัวนึ่งเฮียกชื่อ ขนันแดนด้าวชุมพู มนุสราช
เงือกหยู่ ได้แม่น้ำดำช้า ตุ้มตาย ฯ

๑ ลือนาทเท้าเถิงที่ กงจีน
ปายงาใสส่องมวย มันย้อย
ตัวอัน ฮุนคืนไว้แวนพอย ฮ้างกว่าง
ดุงท่าน เลี้ยงแต่น้อยสอนพ้อน พ่ายแพน ฯ

๑ ขับไล่ม้าล้มล่าว เลยทัน
คิงแกวนไกวแกว่งหาง ผงเค้า
ตัวนึ่งเฮียกชื่อ จันทะรังแจ้งเฮืองพาว เพงราช
ช้างแต่เถ้าชมเลี้ยง เลียบระวัง ฯ

๑ ดอนเลือกพ้อมถ้วนรนาด เชียงแดง
งากมคือแท่งทอง งามเด้น
ตัวนึ่งเฮียกชื่อ ปืนแสวงเบื้องเกาหัน ยิงฮาบ
ใจเบ่งเข้มคือคู่ ไอยะรา ฯ

๑ ดุงท่าน ดุลาภได้หลายถ่าย สมคาม
ลักขนาหลิงล่ำดู ดีถ้วน
ตัวนึ่งเฮียกชื่อ ฉุนทะรังข้าโจรขาม เข็ดหลีก
ขะพุ่มพ้อมสานล้วน เคืองคำ ฯ

๑ ตัวนึ่ง แวนคึกฮ้ายเฮียกชื่อ ไอยะรา
คิงคำเขียวแข่งนิล นางย้อม
อันว่า หมุนเมืองนั้นคือตา คนพี่ จิงแล้ว
ดุงท่าน เลี้ยงแต่น้อยเยี่ยมไว้ ฮ่วมขวัน ฯ

๑ ตัวนึ่ง เขาคงี่ซ้ายซัดหลีก ไกลคน
เฮียกชื่อ แปวไฟกัลป์ก่ายขอ แฮงก้า
ยนยนย้ายยอแหลม แหนแห่
ป้าว่าให้เวนเจ้า แจ่มเมือง ฯ

๑ ตัวนึ่ง เชียงแผ่ด้วนแดงตั้ง ชุมพู
เฮียก ชื่อบุญเฮืองยศทั่วไท ยอย้อง
แถนคูนเจ้าบุญยวง ชมชื่น
แม่ซ่อยป้องปุนให้ เถิงเมือง ฯ

๑ ตัวนึ่ง ฮื่นฮื่นท้องมัวมี้ มันไหล
เมืองๆ ยกยื่นหัว เหินย้อง
เฮียกชื่อ มหาไชย์ช้างครุง ทังทีบ
ควานเคาะค้องไปหน้า ก่อนพล ฯ

๑ ทุกกีบก้ำบระเทศ มาลัน ?
เตโชมันกว่าแรง ขนงแพ้
ตัวนึ่งเฮียกชื่อ สุวรรนไวไว้ในเยีย ด้านโกด
เมื่อพระ ไปผาบด้าวแดนแย้ ย่อมระอา ฯ

◎ แฮงไดดั้นคือคู่ ทะนุมาน
ขอคำตาคาดเคียน คุนแก้ว
ตั๋วนึ่งเฮียกชื่อ ผานไจแจ้งจงนาง นงถ่าว
ความแต่งแต้วเตยย้าย ย่างมา ฯ

◎ ตั๋วนึ่ง ส่ว่า ๆ ฮ้องสะเทือนแกว่ง ไกวงา
(ตาแดงคือคู่ไฟ พอย้าน
เตโช๊เพียงไอยะรา พั่นแพ่ง)
ขนฮาบบ้านปุนแพ้ พ่ำเตง ฯ

◎ ตัวอัน หยู่แห่งห้องซ้างมิ่ง มุงคุด
เพิ่งผาย เซายี่เยี่ยเกือนคอน เยือยย้อง
แวนดุนนั๊นคีรี ฮามคึก
แม่ซ่อยบ้องปุนให้ เกิ่งไจ ฯ

◎ นับแต่ซ้างถ้วนถี่ ซาวสาน
ความจัด ปุนบั้นไผเกิ่งแฮง คนก้า
ฝูงนี๊ บรเวนไว้พานคำ คุมหมู่ เซาแล้ว
ปะดับไพ่พ้ำถวายน้อง มอบมวน ฯ

◎ ซะพู่ดั้นเหลือข่วง เซียงกาง
ผดควนผายผ่อดู ตาถ้วน
พังเพียงห้างไปตาย ถ้าเปี่ยน
ง้อมม่วนเจ้าแพงด้าน ถวดตา ฯ

◎ เนี่ยน ๆ นิ๊วทวยดาบ ฮางเซ็ง
ปุนเอามาเลือกดู คมก้า
เถื่อนนึ่งเฮียกชื่อ ดาวเต็งม้างแฮนปวง ดงดุ่ม
เมื่อพ่อ ไปผาบข้าพั้นดั้ม ด่าวสาม ฯ

◎ เลิกทุ่มท้าวเทยาด เงินยาง
เฮาก็ เฮียงดาวงามแต่งไป เติมเจ้า
เถือนนึ่งเฮียกชื่อ ถางทางขึ๊นพิมาน เมือแท่น
คำเข้ากั๊วกวมบ้อง ก่อมแถว ฯ

◎ พ่าง ๆ เหลื๊อมเสมอแว่น คมใส
แองคอนทวายกล่าวถือ ถามเจ้า
ดวงนี๊ เอาในถ้ำผาจวง เหล็กหล่อ
ท้าวที่เหง้ายอให้ บ่อขึ้น ฯ

◎ เถือนนึ่งเฮียกชื่อ พ้ำคว้ท้างไซท่อ โยธิกา
วัดจึ้นจุมคาดคำ เคียนต้ำ
ควนแก่ โยธาผู้ขุนพล ฮ้ายคว่าง
ผัดกล่าวซ้ำแมนม้าง เพื่อมือ ฯ

◎ พ่าง ๆ เหลื๊อมแซเผือก คมเหลือง
อันว่า ฮางฮือดาวแต่เม็ง ของค้น
ดุงท่าน ทำเบี่ยงได้หลายเซี่ยง ซมอ่อน
ไปยาดบั้นฝูงแย้ ย่อมขาม ฯ

◎ ทุกท่อนท้าวเซ็งซ่า ยึคอน
ดาวคามคานเงือดไกว กอยบ้าน
เถือนนึ่งเฮียกชื่อ ผาเวี่ยนด้อมวังนคร ขนงต่อ
แพงค่าด้านคำส้อย ไบ่ปาน ฯ

◎ คันเงือดง้ำซี๊ฮ่อ แมนมัว
เคือ ๆ เสี่ยงหานพายกล่าวเจือง จอมไท้
เมือนั้น นรินท์เจ้าเหนือหัว ให้ง่าย
เก้าซ่ำด้ำกำไว้ ว่างาม ฯ

๏ เกือนนึ่งเอี่ยกชื่อ ขัวก่ายขึ้นทางเทส เถิงสวาง
คอนชายขอกต่าวถาม หุมสู้
ผัดว่า ซึ่งดวงแพ้พดแกว กอยพาก
แพงยิ่งรู้ สงวนไว้ เกิ่งตน ฯ

๏ เกือนนึ่งชื่อว่า ขวางขอบชั้นไตโลก พดกะจวน
ขุนคานขอกต่าวถือ ถามเจ้า
คือควนแล้วเอาเอาเลย ให้มอบ
ค้ายสิ่งเหง้าบั้นแล้ว ชู่นาย ฯ

๏ เมื่อนั้น เจ้าขอบบ้าขานพี้ แพงคุน
เอี่ยคำ ทังเพิ่งผายเกือนคาน คนต้น
ฝูงคี่ซ้ำปุนไป เปนขนาด
ถ้าว่า แวนเบ่าบ้านพายพี้ พี่หาน ฯ

๏ เจ้าพาดร้อแรขอบ ชมคื้
นางคานยินเยี่ยะหัว หุมต้าน
เพราะเพื่อ เทพีฮู้หาคุน คึดมาก
กางว่า กั้งเขื่อนบ้านพดต้อ ตื่มแฮง ฯ

๏ เมี้ยนปากตั้งทะไลแจก จื้นดาย
เลี้ยนพานปะคับสาดแปง เปนถ้อย
เมื่อนั้น โยธาท้าวทุกนาย เนื่องนั่ง
เจ้าติ่วต้อยเชินรู้ ขอบเสวย ฯ

๏ สะพั่งพ้อมอามาตย์ เหงพัน
พอคี่เลยเลิกแถว ถอยเจ้า
ภูธรท้าวทงกะสัน คึดคั้ง
มือดูบเต้าคึ่งค้อม ค่อยถนอม

๏ ยั่งยั่งน้ำหน้าเฟือด ฟูมแคง
ฮุนตะโหเวรฮื่บฮอม ฮมข้อน
นางจิ่ง แจงดูส้อยสังวาล มุกมาด
แหวนขอดด้วนคำเข้ม ขอบดาย ฯ

๏ พ่างๆเหลื้อมมะนีราช ริทชา
พายๆควนค่าเมื่อง พันพ้อง
เอี่ยกชื่อ นาคาเหลื้อมแสงสูรย์ สะเด็ดหยาด
พ่อย่อมย้องยอไว้ ได่หัว

๏ ปางเมื่อพระพ่อ เช้ายาดท้าวเชี่ยงแท่น ทามผี
เผ่านั้น
คันยอยกยื่นมัว แมนไบ้
นางก็ พาที่ท้าวหวันกอน กอยบอก
พี่บ่อไว้เวนให้ ร่อยแฮง ฯ

๏ อันนึ่ง แก้วนอกฟ้าพิมานมิ่ง เทพา
ดูดายเหลื้องส่องแสง ไสล้ว
ธระนี่ม้างมารา พังพ่าย
นางนาด สบไสน้วบ่ายน้ำ ฮอดผม ฯ

๏ พดพวกช้างมารอว่าย กะจัดจวน
ของอุดมตั้งใจ จงถ้วน
เอี่ยมก็ แพงอวนโอ้อาลัย ดั้นสวาด
คือคู่เพี้ยงกินง้วน แสบแสดง ฯ

๏ ปะดงสิ่งส้อยถนิมมาด เงินคำ
สะไบแคงคุบเคื่องคาน สมเสื้อ
เมื่อนั้น ดำๆเมี้ยนมวนถวาย ถ้วนถี่
เฮวฮื่บอุ้มเอาเกื้อ เกิ่งตน ฯ

๏ เมื่อนั้น เจ้าคว้ซ้องซามคาด คำเคียน
ยนยนเฮียงเฮียบมะนี้ เผื่อผั้น
นางก็ เคียนใจแจ้งเดินความ แควนด่วน
ให้คาดซ้างตัวซั้น เที่ยวมา ฯ

๏ ทะด่วนพ้อมอ้ายคว่าง หานพาย
ปุนกันคาเลิกลง เดยย้าย
เด็งเห็น แพนหลายด้วนเซนคำ ต้างง่า
เมื่อนั้น พระบาทหม้อมยินฮ้าย ฮ่ำคาน ฯ

๏ สว่า ๆ ทั้วงค้องบ้าว คิ้เดิน
ต่องคานคลาแท่นทอง เถิงซ้าง
เดิน ๆ ย้ายยอเซิง ซ่ำย่าง
คนคั่งเท้าดูกว้าง ออกละวัง ฯ

๏ ผ่อเหน พ่าง ๆ ม้าแล้ก่อน นันควาน พุ้นเยอ
เลงเหน ออระฮังงามเฮือทอง แกมเลี้ยว
ทุกไทเที้ยนทวนเซา ซ้ามที่
ทางท่องเลี้ยวเถิงฮ้าน ฮ่มจวง ฯ

๏ เจ้ายื่อุ้มสมพี่ เพิงเพา
เลยลวด เททวงกอยเกื่อนกะหาย หิวไห้
ดิ้แก่ คาเวาหลี้นซมคนา ในป่ำ
ฮ้องฮ่ำ เฮซักไซ้เลี้ยงก้อง วิ่วอน ฯ

๏ ภูวะนาถน้อยใจป้ำ มัวกะสัน
ฮอน ๆ แฮงหอดคน เต็งให้
โยซาเทียนเหงพัน เหง้าไหย่
เฮียงฮ่มไม้ดงคู้ ง่อนงาม

๏ ไย่ ๆ ตั้งปะคือมาด มวนพด
แปงมะฮามขวางแต่งดี้ คาไว้
เมื่อนั้น ผดควนท้าวปะโลมนาง นำฮอด
เสเนสไหว้ปะนมนิ้ว นอบถวาย ฯ

๏ เจ้าเกี่ยวซ้างเซ้าจอด จำเกย
โสมพาวลงจากพาย เมื่อฮ้าน
บุญกั้นแก้วเซยซม ปะชิดพ่าง
(ฮักเฮ่งฮ้อนคือถ้าน ดั้นเต็ง) ฯ

๏ (ม่าง ๆ หน้าเจ้ายี้ ยินกะสัน)
เลยเล่า เต็งคำควนสั่งนาง ทั้งไห้
หยุ่เยอ เทพี่แก้วบุญกัน กัมเกิด กูเฮย
น้องจัก เซ้าป่ำไม้หลายซั้น ซั้วผอม ก่อนแล้ว ฯ

๏ ค่อยไปดีเยอ ปะเลิดเนี้อนพราช คือคนพี่เอย
บั้ดนี้เฮียมหาก ฆงโพยตายหยุ่ดอม เต็งข้อน
ค่อยคืนดี้เยอ โสภาส้อยแพงสี่ เสมอหล่อ เมื่อก้อน
ถ้านี้ น้องหากฮ้อนคือถ้าน ดั้นเต็ง ฯ

๏ พระหลิ่งเนื้อส่วยสอด ปะชิดซม
เร็งโฉถนอมค่อยวาง ทั้งให้
ซมซมซ้ำซดที้ นองเนต
กั้นหยุ่ซักไซ้ปะมานได้ ซั้วยาม ฯ

๏ เยี้อนพากซู้ลืมเพส หลงโสม
นายควานแซนแนมจำ จุงขึ้น
เทื่อนั้นเจืองกี้ อาฮมฮ้อนหะรือไท ทนสวาด
ท้าวฮุ่ง ยินสะอื้นสะเอินซู้ ซั่วไกล ฯ

๏ ง้อมเกื้อนก๊นอุระนุด เททวง
ฝุงเขา ไกเชี่ยงเคื้อคอบวอน แวนหม้อม
ปานนี๊ อวนกูข้ามนาหลวง เหลี้ยวพี่เมินพุ้น
ง้อมม่วนขึ๊นเมื้อห้อง หอคแฮง ฯ

๏ เจ้ายี่ยั๊งข้างผ่อ เชี่ยงเคื้อ
เดยดวด ทวยแคงคานห่มตน ตางซู้
คับคาข้ามเขาเมิน เมื้อง่อน
หว้ายบ่วคู้ไกลง้อม มิ่งเมื้อง ฯ

๏ หมักหม่อมหน้วนเล้วโสก เลี่ยลี่
คึ้งผอมเหลื้องหล่าผิว ผางไข้
พั้งยิน ชะนี้หลี๊นเสียงวอน ว้อนว่อน
ฮ้องฮ่ำไม้ชมเด้า ดูกดาง ฯ

๏ หมักหม่อนหน้าเจ้ายี่ ยิ้นภะลัน
เจี้ยมแต่ มาไกลนางเยี่ยะเถิง แถมฮ้อน
เล๊งเหน วันไส้ซ้ายทินกร กั๊งฮ่ม
คี้แก่ ฟ้าเพี่ยดข้อนลมด้าน ด่วงไพ ฯ

๏ ผ่อเหน ระพ่มไม้ซ้องซ่อ ซางเหลื้องพุ้นเยอ
คี้แก่ วาโยไกวแกว่งบิ่ว แปนก้าน
เจี้ยมแต่ ฮามเมื้องขั๊นเชี่ยงเคื้อ คาวเค่ง
พัดพี่เจ้วสินด้าน ย่อมวอน ฯ

๏ รื้อจัก ผายโสกฮ้อนไห้สว่าง อัสจรรย์ได้ซาม
ฮอยที้ ทนสะออนอกเกี่ยวเกา กอยกะด้าง
เหมื้อนบ่อ ทันทานช้างแองกา ท้าวกว่า แลซาม
คั่งนั๊นรื้อจัก ขึ้นถีบช้างชนแพ้ เพื้อนพัง ได้นั๊น ฯ

๏ ผ่อเหน สว่าๆน้ำต้องตาด ตีนผา พุ้นเยอ
มี้ทัง วังหลวงไหลหล่มฟอง พั้ดด้าน
ผาฮาช้างแกมแพน เลยล่วง
ที้นั๊น ข้าแต่งกว้านแปงไว้ ชั่วดาง ฯ

๏ ดินฮาบด้วนต้นข่วง ทันเพี้ยง
ยนยน ยายแพนหางหอกปุน เปนก้อง
พานคำย้ายเฮี้ยงเกย แก้เคื้อง
ท้าวพากช้างเมื้อห้อง ฮุ่งนาง ฯ

๏ ผ่อเหน เฟื้องๆไม้ดวายยอด บัพตา พุ้นเยอ
ไพรขวางหลายหลั่นดอย บังหน้า
คี้แล่ สาขาซ้องแสนกอ กางกิ่ง
คิ้ดพี้พุ้นทวงม้าง เมื้อยกะหาย ฯ

๏ พั้งยิน นกฮอกฮ้องเสี้ยงดิ้ง สอนวอน พุ้นเยอ
ดวงตัวผายผาดเชย ชมซู้
ซอแซไซ้ซิดซอน ป้องปี้ก
มี้ที้ฮ้างฮามผู้ เผ่าผัว ฯ

๏ ก็หาก ทัวระคี้กส้อยสมรมิ่ง มาไกล กี้เต
ตัวพอยคื้อคู่ฮา ฮามหน้า
บัดนี๊ ในทวงฮ้อนคือไฟ ลนดวาก
เยือนข๊ำผ้าทังซ้อง ซ่อยแฮง ฯ

๏ บ่อปากด้านเติมเง่า พิสวง
หานพาย ทังแองคอนค่อยจา จอมเจ้า
เฮานี๊เบิ้นคั่ง หลงเฮือนผ้ายเคื้อนต๋า กางบ้ำจิงแล้ว
ดูที้เทเวส เจ้าแผ่นฟ้ายวงได้ ส่องยาน ฯ

๏ พอเมื่อ ฮบฮาบแพ้ท้าวกว่า กวานแก เมื่อใด
ดั่งนั้น สมภารเพิ่งเพื่อนยอ ยสกว้าง
อุนละโหกั้วเกาแด ดานสวาด
ฮามฮูบแก้วแพงช้าง คอบแคน ฯ

๏ เจ้าค่อยเยี้อนผายราช บันเทา ก่อนเกิ้น
ดูที่ บุญยวงแนนค่อยคง เมื่อหน้า
บัดนี้ถุงก์ เวนวางไว้เงินยาง ยูแต่ง
พดพวกช้างม้ามิ่ง ทาสา ฯ

๏ ให้ท่าน เมือแต่งท้าวทงราช โฮงคำ ที่พุ้น
เกิ่งยายสเกิ่งโสม สันง้อม
ว่าเล่า ทำเบื้องบุ้นสมคาม คดาที่ ดั่งนั้น
ดุดาภพ้อมใจบ้ำ ห่อนขึ้น เมือใด ฯ

๏ ยูท่างเอาพี่ เมื่อแต่งย้าวประซิดฮ่วม เฮียงหมอน
บัดนี้ เงินคำเขินขาดสิน แสนส้อย
เมื่อนั้น แองคอนฮู้ริจนา โสมเด่า
ซื่อว่า แมนมากเก้าก็อฮ้อย ห่อนซาม ฯ

๏ มาเฮา ม้างเผ่าท้าวเทบั้ว บั้นนา เมือใด
เงินคำนับอ่านหาม เอาเค้า
ถัดนั้น มวนเมือพ้อมมาดา เดิมราช
ได้ว่า ต้องเดิบเข้าเซี่ยงด้าม ห่อนแคน เมือได ฯ

๏ เมื่อนั้น ภูวะนาถท้าวซมชื่น ยินหาน
แจน ๆ จัดพวกคัว เฮียงเช้า
โยธาพ้อมขุนกวาน ตอมพ่าง
ค้ายสิ่งเหง้ากินแล้ว เลิกถอย ฯ

๏ ผ่อดู ฟ้าสว่างแจ้งเฮืองฮุ่ง ประกายกองพุ้นเบอ
ฮอง ๆ ไสส่องงาม เงาซ้าย
ฟังยิน ยูงทองฮ้องเฮเสียง สูนเถื่อน
ภูวะนาถหม้อมยินฮ้าย ฮุ่งนาง ฯ

๏ ฝูงเพื่อนพ้อมนอนเน่ง นิทธา
ดีแก่ เหมื่อยฮวายฮ่ายอดซาง ยมย้อย
ดอนว่า ไสยาเยี้อนเททวง ทังแปบ
แม้งนิ่งเหมือนพี่ เจ้าติ่วส้อยซอมไกล้ ก่อมอวน ฯ

๏ ผื้นว่า ซะแลบเนื้อเพิงพี่ ประซิดซม
เหมือนดั่ง โสมคิ่งควนฮาบเฮี่ยง ฮิมหน้า
เททวงเบื้องแขนกม เอี้อมไหล่
ผื้นว่าอุ้มกอด แก้วก่ำพ้าจิงแจ้ง ดั่งเดิง ฯ

๏ ออระไหม่เนื้อสว่ายดูบ เกสา
ฮมเพิงจุกตื่นจวน ใจข้อง
เมื่อนั้น วิญญาฮ้อนก่ำแด ดานสวาด
เยี้อนช่ำซ้องซมเสื้อ สว่างกะสัน ฯ

๏ ดีแก่ ดาวดาดซ้อนแฝงฝ้าย ทักขึ้น
วาโยยันเบิกบน ดาวซ้าย
สวา ๆ ก้องโกกิน แกมไก่
พระบาทหม้อมยินฮ้าย ฮุ่งจวน ฯ

๏ เจ้าไถ่ผ้าดุกอาบ สงสี
ขุนควานจัดคาดประโคน เคียนช้าง
ฝูงคัวย้ายสาสี เดียนแจก
น้ำลูบนี้วมือล้าง ถวดเสวย ฯ

● ออระแนกเนื้อให้ฮุ่ง ปะส่งนาง
เจี้ยมแต่ มาซมสองบ่อห่อนเคย คำฮ้อน
ทนทวงกั้นกอยวาง ไว้หย่า
เฮวเฮ่งค้อนฮันค้อง บ่าวไป ฯ

● ส่ว่า ๆ ย้ายแพนหอก ตาวแซงพุ้นเยอ
มาไท ผายพานคำค่อยทง คิ่งค้อม
ทวยแคงชู้ เอาสวาน เทื้ยมทุ่น
ฮักฮูบง้อมซมเสื้อ สว่างวอน ฯ

● วิบากโอ้ไกลอุ่น อกกะสัน
ฮอน ๆ จงจอดนาง ในห้อง
เทื่อนี้ ไกลกันกี้ปีเดือน ฮู้ข่าว
มิฮ่าง คอนโสกไว้เดียวน้อง หากทง ซามรื้อ ฯ

● เมื่อนั้น ค่าว ๆ แล้ระค้อมเลยด่วง ดงงอน
แส่นดอยดงระดาดบัง เขาชั้น
เคียดที่ มาไกลชู้ ฮามเฮียม แฮมบ่า
เมินซ่องชั้นมัวไม้ มืดผอม ฯ

● ผ่อเห็น พะหลิ่งส้อยยอยยอด ยังผา พุ้นเยอ
วาโยเผลี่ยงดอกฮัง โฮยเฮ้า
พึ้งยินตาเวาฮ้องเฮเสี่ยง สูนคู่
คึดพี่เจ้าสินถ้าน ถวดวอน ฯ

● ถ้านี้ บุญบ่อพ้อมเคยคู่ เฮียงสองแถนอ
กอยคิ่งนอนแค่ดง ดอมซ้า
ตื่นแก่ ทมทมน้ำพานผา ลมแกว่ง
ฟองเบ่งบ้าเฟื่อนพั้ง ฟาดหิน ฯ

◎ แพ่ง ๆ เหลื้อมสุรย์ส่อง อุทัย
หลิงเหน ตื่นดอยตกดอกจาน จุมแจ้ง
พึ้งยิน ซะนี้ฮ้องแคมดง ว้อนว่อน
เหมื่อนดั่ง น้องจากเจ้าเฮียมฮ้อง เฮียกรวัน ฯ

◎ ผ่อเห็น ค้ายง่อนไม้เฮืองเฮื่อ ฮิมผา พุ้นเยอ
มาดาเดียนแค่กอ แกมก้าน
เด็งดู มาดาพ้อมจิมพะดี งวงง่า
คึดพี่ผู้นั่งหน้า หน่วงหลัง ฯ

◎ ซะพาดพ้อมทองเทต จวงจาน
ฮังฮวนตกดอกหอม โฮยเฮ้า
คึดเถิง สี่คานคุ้มใจวอน แวนมาก
น้องไผ่ได้ซอนเก้า พี่ตน ฯ

◎ เคียดที่ มาจากแก้วกูหยู่ เซียงเคือ กี่เต
ยินกังวนจ่มจิง ปานบ้า
เมื่อนั้น แพนเผือเท้าพะถานไพ เพียงฮาบ
แปปิ่นหน้าเหลียวซู้ ชั่วไกล ฯ

◎ ทุกคาบห้วยไม้ซ่อ ซมบาน พุ้นเยอ
ฮี่ไฮจับกิ่งฮัง เฮฮ้อง
ภูธรท้าวดานกะหาย หิวหอด
มะโนโคดแค้นทนท้วง เปี้ยวใน ฯ

◎ รีอจัก ไปฮอดถ้ำลุงซึ้ม ซนพาย ได้ซาม
เพิงที่ คืนไซสาวส่างกะสัน เสียไซ้
เมื่อนั้น นายควานพ้อมบาเจือง จอมราช
ควนที่ ข้ามบ่าไม้ยามแล้ว จิ่งคืน ซอบตาย ฯ

◎ ถ้านั้น แวนถ่อยฮ้อนรัตนวดี ภูบาล
บัดนี้ ฮมอาดัยย่ำมยัง ยินซ้อง
เมื่อนั้น เร็งโฌย้ายพานคำ คืนไหย่
ฝูงพวกพ้องเซิ่งซ้อย ยี่เยี่ย

◎ พวงไต่ถ้อยเอิ้นอ่อน แองคอน
บัดนี้เจื่องก็ วางเฮาเดี่ยพากคืน ไซซู้ แดท่าน
เฮาค่อย เฮวฮันต้นดวาพอม เดยถ่วง เฮวเถิ้น
เมื่อนั้น ดองหยุ่พู้พึ้งฮ้าย ฮื่บคื่น ฯ

◎ พ้นช่วงกว้างหลายท่ำ วังทอง
ดะพิ้นแพนง่าเงย ดุ้มตั้ง
ชะบองหน้าบาเจื้อง คึ่ดเคี่ยด
เจ้ายยั่งเซาซ้าง หยุ่พั้ง ฯ

◎ คอนเฝื่อดถ้อยเซซอบ ซักคดี
ภูธร คื่นเมื่อหลังด่วนไท ทานย้าน
ดูที่ บาดี่ผู้ผดควน คึ่ดมาก เฮวเถิ้น
บ่อไค่ ผ้ายแผ่นถ้านไปได้ เพื่อนพด ซามรื่อ ฯ

◎ ดูล่ำข้าฝูงยาก มิคืน ง่ายแล้ว
เปนคนกัวเกี่ยดอัน อายหน้า
คอนฝื้นข้อแซแซง ห้ามแก่
เมื่อนั้น ฉ้าท่านเจ้าทองอ้าน ถวดวอน ฯ

◎ ฮู้ว่า ฮักพี่พุ้นพ้นแต่ ใจจง ซอบดาย
ภูธร คื่นเมื่อหลังด่วนวาย ดุงน้ำ
อันว่า ปะดงดี่ด้อยไดดัน ง้อมม่วน ควนแล้ว
คึ่ดออกพุ้นพายหน้า หย่าได ซอบนอ ฯ

◎ ดั่งนั้น แถวบ่วนซ้างซิงเกิน กอยม้วมากแล้ว
พอที่ ฮาวี้ไดด่งดาว เปนซ้อย
ดูที่ จอมหัวผู้ผดควน คึดออก เฮวเถิ้น
ท่านจัก ดุถาภเก้าก็อฮ้อย ซ่างหดาน ฯ

◎ เผือก็ ซ้ากด่าวแจ้งบนบอก เวนวาง กี่ดาย
เฮาก็ ก็อหานมาไบ่ทัน ด่ามมื้อ
รื่อจัก มวนพูดต้นดงขวาง ต้านถ่อย ดั่นนี้
มิฮ่างว่า กัวเพื่อนพุ้นพดคื้อ เด่าคื่น ซามรื่อ ฯ

◎ ออระม่อยหน้าท้าวฮุ่ง คึ่ดคาม
ฝื้นไคเถิงออกเมื่อง พงด์เซื้อ
ท่อแต่ ฮามเฮี่ยมฮ้อนฮมเพิง พอแพ่ง กี่ดาย
อันนึ่ง เปนดั้งไข้ในเนื้อ บ่อด่ำเบย

◎ คึ่ดจัก คื่นแห่งห้องหนมิ่ง มาดา ท่านพุ้น
หายบันเทาเด่าเฉย ไปบ้าน
เมื่อนั้น นายพวงฮู้ รีจนา นบนาถ
กัวท่อ พดเพื่อนซั้นเซี่ยงถ้าน ด่วงดุง ท่านพุ้น ฯ

◎ ฮอยว่า เดี่ยพี่อั้วโฉมดอาด เมื่อแมนแดซาม
ดั่งนั้นรื่อจัก เซี่ยวพูดูงบ่วยแฮง ฮามง้อม
พอที่ เวนฆาเจ้าซานแถน ถ้วนขนาด
ยูเพื่อนหน้วคิ้งค้อม ภอมกัม ฯ

◎ หลานกว่า ด้างยอดน้านพราช เฮือนหินที่พุ้น
เงินค่านับอาจกื้อ กองดัน
เขาก็ มวนดินเต้าเถิงดุง ต้านอ่อน โอมแล้ว
ยังท่อ คึ่ดท่านพี้เปนต้น บ่อวาง กี่ดาย ฯ

๏ เยียวว่า เสียท่อนท้าวหยุ้งไหย่ ลิงยี คอบแล้ว
เวรปาปั้งบาปสนอง นำสว้าย
เมื่อนั้น บาสีค้อยคุงไจ ศักแตก
พระบาทท้าวพังฮ้าย ฮ่ำคาน ฯ

๏ ออระแนกนิ้วผันคาบ ฮางเซ็ง
จาระจากอยกล่าวหาน เสียงก้า
อันนึ่งกัวท่อ ฝูงไพยค้องเค็งเรา ไรโทส
บนบอกซ้าควายช้าง ซ่อยแฮง ฯ

๏ พอที่ ปดโทสแล้วเทียนเล่า ลืมผึ
เต็มว่า ปุนแปงการไก่หมู่ หมายถ้อย
โดยเดิมด้ามปะถมมี ทุกที่ เสิงแล้ว
คุงซึ่ม เจ้าติวถ้อยเซินไซ้ เผ่าไกล ฯ

๏ เยียวว่า ขายพุ้นพ้อมเพื่อน พายแกวฮู้เค
พอยว่า กอยไจไปบ่วยอัน ฮายหน้า
เมื่อนั้น ทะแนวนิ้วอาวพวง วอนว่า
คุงท่าน เจ้าถุ่มฟ้าไจแจ้ง แก่นจิง ฯ

๏ พอที่ ได้ว่าแล้วเลยรฮด สารจำ
หวังจัก พิงเทพาเพิ่งเสถียร คูนหมั้น
แฮงย่อม ปะสงทำเท้เทียมตาม คดีโลก
บ่อโลภเลี้ยวตวงซั้น แง่งอน ฯ

๏ ไผโสกไฮ้คุงฮึบ กูนา
ถอนจัก พางหลานแหนงส่วนอาย เมืองบ้าน
อันว่า โสพาเพียงอินท์เซียน เซิ่มแซ่ง
ควนค่าถ้านคำถ้อย ไซ่ปะมาน ฯ

๏ ไจบ่อ คึดแห่งห้องหนเพื่อนกอยมัวมากแล้ว
อันจัก ถอนถาพานหย่าไถน ขาเจ้า
ท่อว่า ยังกัวก้าพายเฮา กวนกิ่ง ก็ตาย
เมื่อนั้น ผู้ที่เหง้าผายช้าง เกียวเงย ฯ

๏ อันจัก เทียมแทบแท้สองสิ่ง เสนหา ยากนอ
ภูธร เสยพานคำต่าวปุน ไปหน้า
คับคาเท้าเถิงเหว ห้วยตาด
คือแก่ ข้าหยู่ถ้าวคอยแจ้ง ผ่อดู ฯ

๏ ลือนาทเท้าทุกที่ เขาขาม
ฝูงเขา ซาวพูมอนหยู่คง ถาค้อน
เขาก็ ปุนพอพ้อมหลายหาม ของฝาก
แถนถิ่นจ้อนทั้งไก้ ไก่ยูง ฯ

๏ ฮื่น ๆ ก้องเสียงสวก สาลี
เขาก็ ถงพูสูงไค่หุม เหนเจ้า
ฝูงพางพ้อมชมคดี คอยมี
ถอนเลือกเหล้าฮางช้าง ซูไห ฯ

๏ เมื่อนั้น พถพวกพ้อมเถิงที่ มะฮามขวาง
ไสวเซียงหอกดาว เดิมตั้ง
พางแปงไว้หลายหลัง กว้านไหย่
บ่อฮู้ ก็หมื่นคั่งคาไว้ เคืองแพน ฯ

๏ ไย่ไย่ช้างซัดแทบ เทียมเกย
ธรรมย้ำผายย่างมอน เมือห้อง
ภูธรท้าวทวนเลย ลงอาบ
น้ำแผ่ต้องผาด้าน ล่วงผาย ฯ

๏ โฉมฮาบซิ้นเนื้อเสื้อ หลับแคง
ฮมฮมปะดับหอกยาย ยังค้าง
แม้งนึ่ง หุ่มแพงผ้ายคอยแดน ดิ้นฮอด
ท้าวฮุ่งซู้ทวงม้าง เกี้ยวเกา ฯ

๏ ซิ้นสู่กว้านทันจอด จำเกย
มาเจื้อง ฮมกำเดาเดือดแด หิวไห้
สี่ใสแก้วคองเคย สมริ่ง กูเอย
น้องพาก เข้าป่าไม้มาพี้ เพื่อนพด ฯ

๏ ยังค่อย ริดคิ่งข้อนจงจอด สันอวน บ่อเค
ซดทาไหลหลั่งลง ฟูมผ้า
หุ่มแพงซ้ำคำควน ง้อมสั่ง
ถามข่าว น้องก่ำฟ้าคงค้อง แต่ไกลว่าเนอ ฯ

๏ พี่ก็ คึดคั่งแค้นพันที่ เสมอตาย
ในทวง คื้อฟองไฟหยุ่ยม ย่ำข้อง
รื้อจัก ทวนไถไห้หายโพย พิดสวาด ได้นั้น
ให้บอกน้องไจแจ้ง เยี่ยยิน ฯ

๏ ปะดับสิ่งแก้วถนิมมาด ทังแสง
มะนี้นิลควนค่าคำ พันก้อน
เพิงแพงเพี้ยงสองตา ตนพี่ จิงแล้ว
สุงท่าน ถอนเดือกช้างรู้ไว้ จ่ำเฮิน ฯ

๏ คึดฮุ่งท้าวพันที่ คำแคน
กัวท่อ สะเทินทนพบหมู่แกว คุงฮ้าย
อันนึ่งเฮียกชื่อ แสงจวงหุ้มตาแมน ม้วมิด
ปางบู่ เช้ายาดค้ายเมืองม้าง พ่างจาม ฯ

๏ คันว่า ยอยื่นซี้เซาจิ้ด ตะอาดาว
ยูเฮา ไชยสมคามซวดซู ริ่งได้
อันนึ่ง แสงดาวเหลื้อมไหลหลิ่ม อากาศ
สุงท่านเที้ยนสงวนไว้ เกิ่งเมือง ฯ

๏ ปางบู่ เช้ายาดช้างแมนมาด คอคำ
ทานพายเบื้องบ่องเงิน <u>เซมห้อ</u>
ยูเทได้เงินคำ ส้อยซั่ง
ฮบฮาบแพ้พลง้อ งิ้ดกัว ฯ

๏ ยั่ง ๆ นั้นเฮียกชื่อ แสงพาย
บินเทิงหัวก่อมตา แมนไม้
นับท่อ ทังหลายพ้อมพอซาว ซ้ำบอก
เมื่อนั้น เรืองแกว่นไร้เถิงท้าว ค่อยแถลง ฯ

๏ พี่ท่าน กองดอกไม้อันรื้อ โยธิกา
หุ่มแพงถวายมอบมวน, ทังซ้อง
เร่งฌาเยือนซานเออ ทังแปบ
ปะสงแห่งห้องเหนเชือ ทุ่นวอน ฯ

๏ ทวยดอกไม้กองแทบ ทัดผม
แองคอนมวนเคืองดี ตาเมี้ยน
ส่ำส่ำท้าวเชยชม ปะริดพ่าง
แล้วบอกแจ้งผายเผี้ยน บ่อบัง ฯ

๏ เถิงที่ห้วยเหวคาด พัดคืน กี่แล้ว
เซาก็ เส็งคำควนเคียดไจ จงกั้น
พอยจิ่ง ผื้นมาข้ามวังทอง เถิงท่ง
เมินมุ่งไม้หลายชั้น ซั่วไกล ฯ

๏ ขอบพี่ ให้ส่งส้อยสมอิ่ง แสนข้ำ
การอันมีโชคไชย ชนช้าง
แต่นั้น พางคำเท้าดอยสูง เถิงอี่
เหลือช่วงกว้างแถวคุ้ม คั่งคน ฯ

๏ ปะดับแต่งตั้งแถวถี่ พางาย
ฮมฮมปงหาบหาม ไหเหล้า
เขาก็ ยายยังถันมะฮามหลวง กากาด
โยเชสท้าวฝูงเหง้า ผ่อดู ฯ

๏ มีเคืองพ้อมถ้วนขนาด พอพัน
ฝูงเขา ชาวพูสูงสั่งคอน ถวายเจ้า
บุญกันแก้วทวนเสี่ยง ขานม่วน
ข้าขาบเก้าทูนไหว้ ที่เซง ฯ

๏ พางฮื่นร้อแซด่วน ทักหลาน
มารือ เร็งโฉยสยิ่งไท เถิงข้า ดีรือ
ภูธรฮู้ฮับขาน เขาบู้
บัดนี้ แมนมากก้ากือฮ้อย ฮาบดุง ฯ

๏ เฮาหยู่ชั้นเชียงเก่า ขาซาย พุ้นตาย
ดุงก็จำเขา เขียวพูสูงเหนี่ยววอน ไปม้าง
เวนทัง บรพานพ้อมพลหลาย มวนมอบ
เฮาจัก เข้าต่อช้างชิ่งได้ ดั่งใจ ฯ

๏ ข้านอบน้อมนบบาท บงหาน
ดูก็ ฝนคมไสส่องปาย แปงได้
เยียวว่า ภูธรท้าวปะสงนาง มีมาก ที่ตาย
เพื่อนี้สู่ว่า ข้ามเถือนไม้เถิงแท้ ใกล่ฮวน ฯ

๏ ปะดับหมากซ้องขันขาบ คำซาว
ยอมวนไปสู่พาง ฝูงเหง้า
ปุนบั้นพ้อมดุงอาว ถ้วนคู่
แล้วเลิกเหล้าฮางช้าง ฮื่นเฮี่ยง ฯ

๏ ระพู่ซ้องกำแจก เฮียงไห
ฮมฮมแถมแพ่งเพียง เพงน้ำ
เดินไปให้หาพวง พลสว่าย
ปูสาดส้ำเกยกว้าง นั่งเนือง ฯ

๏ ข้าก่ายถ้อยเถิงอ่อน แองคอน
ปุนคำควนกล่าวเจือง จอมไท้
ภูธรให้หานพาย เบื้องแกว่ง
มันก็ เชินฮอดค้ำคูนคุ้ม คู่ผี ฯ

๏ ทุกแห่งพ้อมโดยราช รักสา มาพิน
สูค่อย คูนเปนดีดั่งใจ จงอ้าง
โสมส่ส้อยโสภา ง้อมน่วน
ท้าวก็ ละพี่ไว้ฮามฮ้าง หยู่จอนพุ้นแล้ว ฯ

๏ พางกล่าวแล้วโดยด่วน วางปาน
แองคอนเดินบ่าวซาย ซัดเข้า
โยชาเตียนขุนกวาน กินคู่
ยังท่อค้ายฝูงเหง้า ที่ยำ

๏ ปุนบู่พ้นพวงฮ่วม เร็วญา
ผันกำกอยแต่งดี ดูน้ำ
แองคอนพ้อมส่องขา ค้ายคล่าง
เพิ่งเคือนด้าเยียซ้อย ไว้คือ ฯ

๏ สล่างล้วนฝูงหมู่ ทามแฮง
เสียงอื้อนันดุ่มเทิง ทั้งช้า
ไทพอยให้หุมเพง เชื่องถ่าวมากิน
ฮามพี่พุ้นเหนหน้า ทุ่นทวง ฯ

๏ เจืองก็ ค้าอ่าวชู้ชิดเนต นองแคง
ขาพวงคึดเคือดแด ดอมเจ้า
คำที่ ประสงใจแจ้งจงยัง จักคอบ
ตอนว่า ม้างที่เหง้าสุงฮู้ ฮอดคุน ฯ

๏ ค้ายแต่ ช้างขอบฟ้าเซิ่งซึ้ม ทุกไท
เงินคำมิ่งมั่งมุน แสนส้อย
ยาไถนตั้งสวงคอง กางยาก
ผิบ่อแพ้เอาช้อย เชื่อพาย เทาะนา ฯ

๏ แต่นั้น ฝูงเผ่าข้าชุมปาก หุมหัว
ดูพาง ยังแสนปายแต่ฝูง คนต้น
พะนัวเนื่อเนื้อภูธร ชมชื่น
ขาบู๋พันเดินท้าว ค่อยเอา ฯ

๏ ฮื่น ๆ เทิ้ยนโยเชด ทุกชุน
ดูแควนเมาคอบพาง ฝูงเหง้า
ฮมฮมพ้อมปุนกิน ทุกหมู่
จักจากเจ้าเมื่อบ้าน แต่งพล ก่อนแล้ว ฯ

๏ ชะพู่หน้าท้าวฮุ่ง คึดคาม
เฮาฮื่บ ปุนกนทนอิกเพิง คำม้าว
แคงคานพ้อมมะฮามจาม ถ้วนขนาด
คุมเคื่องถ้วนทังม้าว มอบพาง ฯ

๏ ซาด ๆ ข้าบนนุ่ง เมื่อพู
เราก็ เสิ่งตายตางยี่เจือง ใจแก้ว
ชื่อว่า แมนมวนช้างชิ่งสุง ล้านส่ำ ก็ดี
ผัดกล่าวแผ้วตงง้อ จื้ดมือ ฯ

๏ วันค่ำค้อยสับเมฆ มัวแสง
เสียงอื้อคนเลิกลง คลากว้าน
แองคอนพ้อมหุมแพง เชื่อฮื่บ คืนเถิ้น
ถามข่าวเจ้าสินล้าน เกิ่งตนแต่เนอ ฯ

๏ น้องถึ่บช้างให้ฮอด เชี่ยงเคือกี่ตาย
โยธาพลฮื่บเดิม ตามห้าม
คอนก็ เหลือทวงคึ้นดานกะหาย หิวไหย่
เลยลวด ข้ามบ่าไม้คึ่นเข้า ช่วงพาง ฯ

๏ ท่อว่า คึดไค่แก้วกำเกิด บุญกัน กี่ตาย
เติ่มว่า เสิ่งสวงไดก็หากเห็น ผื่นผ้า
เชื่อเยี่ยะ แหนคำฮ้อนทุกอัน เอากล่าว
ของฝากข้าเมื่อน้อม มอบถวาย พี่เนอ ฯ

๏ เมี้ยนสั่งแล้วจัดบ่าว ไปเบื้อง
ดับคากายแก่วยอง เชี่ยวข้าม
เลงเห็น วันเฮืองเหลื้อมหลิ่มบน บดฮ่ม
คอนก็ หว้ายหว่างน้ำเถิงท่า เชี่ยงเคือ ฯ

๏ ชะพ่มเชื้องเมินมุ่ง ซานขวาง
นุเนื่อ ทงไสมงามหยู่คอง คนใช้
แต่นั้น เทื่ยวทางขึ้นเถิงสี่ สาโรจ
เข้าแทนไกลไรช้อ ข่าวอวน ฯ

๏ ง้อมฮู่งท้าวตานโหด หิวหวน
ฮอนๆใจจ่ำเนียน นงให้
กัมไดโอ้เอาทวน ทางบึก ฉันนี้
รือจัก ทนโฮกได้โดยฮ้อน บ่อฉะเบย ฯ

๏ เจียมแต่ ฮามฮูบน้องนอนคึก คิงคอม
กาโยเฉยหม่นหมอง เหมือนหม้อม
โทเฉฮ้อนผิวผอม เหลืองหล่า
เมื่อนั้น คอนเด่าต้านตามง้อม ค่อยแถลง ฯ

๏ น้องท่านฮ้อนหลายถ่าย หนักหนา
การได โดยหุมแพงหากเหน ทุกถ้อย
ซื่อบ่อ โยธาห้ามเต็มแฮง ฮอยฮอด เฮาแล้ว
อันนึ่ง กัวไพ่น้อยเตือนท้าว บ่อยำ ฯ

๏ ดอนท่อ เยื้อนฉอดซ้างทังเคียด คืนไป
ทงคิ่ง ผันพานคำเกี่ยวกวน เกาไห้
เทื่อนี้ฮู่ว่า ฉองแคนถ้าอาลัย ด่าบาก จิงแล้ว
ผิจัก เชิงแซ่งฮ้อนฮอยได้ ดั่งกัน ฯ

๏ เมี้ยนปากแล้วยอเหล้า ฮึบเฮียง
เกี่ยวความแคนด่วนคอม ใจน้อง
เจียมแต่ ไกลเมืองซั้นเซียงเลือ นอนบ่ำ
พี่ย่อมค้องดาต้า เจี่ยขวัน ฯ

๏ ค้อมหย่าเหล้าแล้วถวด เฉยแถง
ฮอนๆวันถั่นถง ฉับฟ้า
นางจิ้ง แจงดูล้อยฉังวาด มุกมาศ
ทังแผ่นผ้าผืนค้า ค่าเมือง ฯ

● ดูฉอาดถ้าหลั้งแล่ว ไหมคำ
แคงคานคุบเคื่องเหลือง ฉมเลื้อ
ดำๆง้อมงามเฉดียว ปุนแต่ง
ฝูงนี้ ดอนเลือกซั้นแฝงเนื้อ พี่ไป ว่าเนอ ฯ

ถวายแห่งท้าวเอาทุ่น ทวงเหมือน ฮูบเถิ้น
ทางไกลกอยฮู่งใจ เถิงเจ้า
เทื่อนี้ นับวันเมี้ยนเมื่อเดือน ได้ขวบ จิงแล้ว
การที่ฮ้อนฮมเฮ้า ห่อนหาย ฯ

๏ บ่ออ่าง ได้จวบน้องโดยดั่ง ปาถนา ง่ายแล้ว
เต็มว่า เฉ็งดูตายจ่มจิง ปานบ้า
เมื่อนั้น แองคอนไหว้เฉยดา แล้วฉั่ง
ปานนี้ น้องท่านถ้าพั้งข่าว เทพี หยู่แล้ว ฯ

● ก็หาก เห็นเพดฮ้อนฮมคั่ง โพยตาย กี่แล้ว
ยินบ่อ มีคำควนฉั่งถอง เถิงเจ้า
มีวันหม้อมฮามงาย งองเบ่า
กินโฮกแค้นตางเซ้า หอดแฮง ฯ

๏ ปะดับที่ฮ้อนเฮียมเด่า ทุกอัน หั้นเถิ้น
เมื่อนั้น แองคอนผันเลิกถา ดงห้อง
เฉงเหน วันเอียงค้อยฉับเขา เฉมรราช
ดี่แก่ พ้าเผียดซ้ายลมต้อง พ่างพู ฯ

๏ เดียระดาดไม้กิ้งเกื้อน เต็มคอย
ซ่ำถวาเฉยล่วงผดู ไปหน้า
วอยๆข้ามเขาแดน ดั้นท่ง
ดี่แก่ เดือนเฮื่อฟ้าไฉแจ้ง ฉ่องทาง ฯ

๏ เมื่อนั้น เถิงท่าน ผู่ถ่งพื้นมนุสโลก แนวจอม
แองคอน ทวนคำนางค่อยถวาย ปะนมไหว้
เลยดวด ฮอมมื้นผ้ามี่พัน คุบเคื่อง
ท้าวหอบอุ้มเอาไห้ ฮุ่งสาว ฯ

๏ ซู่เยื่องถ้อยถามข่าว บาไท
คูดั่ง สี่พาวพิดเฮ่งฮม เฮข้อน
เถิงๆเว้นวางงาย ฮองเป๋า
เห็นเพดฮ้อนฮอยได้ เกิ้งกัน ฯ

๏ เมี้ยนเถ่าแล้วเลยเน่ง นิทรา
ในทวงคือคู่ควัน ฮมฮ้อน
คื่แก่ ดาราเหลื้อมแฝงพู ไกลฮุ่ง
ฟ้าเพี่ยดข้อนดาวซ้าง งวากเงย ฯ

๏ พุ่งๆพ้อมฟานตื้น เต็มดง
ฟั่งยิน ยูงทองเลยส่งเสียง สูนก้อง
ภูธรท้าวทงโสม ลุกนั่ง
ต้อนเฮ่งค้องเต็นตั้ง แต่งตัว ฯ

๏ ยั่งๆเหลื้อมไฟเฮือ เฮืองคื
ผะนัวเหมื้อยหมอกนาย นงร้อน
พางเดินต้องตี่กุน ไปบ้าว
วันเฮื่อฮ้อนเฮื่องขึ้น รอบเงา

๏ ค่าวๆข้าหลายหมื่น ปุนไป
พายโซนเฮวเฮ่งเซิง ซ่ำข้อง
ไลวซ้ามพูสูง แสนง่อน
พอพวกพ้องลี่ด้าย หลั่งตาม ฯ

หมักหม่อนหน้าท้าวฮุ่ง ฮัดแดง
โสมงามเลยเลิกปุน ไปหน้า
ผานๆเหลื้อมแพนแดง เดียระคาด
ค้ายส่ำซ้ำหุมเจ้า ชื่นชม ฯ

๏ ซาดซาดซ้างย้องย่าง ซ่ำเพี่ยง
ฮมฮมฝูงพวกเดิม ตามแส้
คื่แก่ พระพายเผลี่ยงไม้ใบปิว เบี๊ยงฮ่วง
นกเฮ่งฮ้องเสี่ยงแบ้ แปกถาง ฯ

๏ สุริย์ส่องพ้าปงเที่ยง โลกา
โสมงามคื้ดฮุ่งนาง ในห้อง
เจี้ยมแต่ ทวนไกลด้าวอะเร็งญา ยาวโยชน์
เมินมุ่งไม้ใบซ้อง กิ่งเกี่ยง ฯ

๏ แสนโกต์ตั้งบุ้งง่อน สุดสวาย
คนิงเซี่ยงเคือเกิ่งคืน แดนห้อ
มื้อผันผ้าบายตม ดูกิ่น
หนักหน่วงท้าวทวงท้อ ไซ่ทาม ฯ

๏ แปบื้นหน้าหลิงล่ำ สุดดิน
ชลทาไหลหลั่งหลาม เหลือกั้น
ท่อจัก ถวายใจแจ้งวิญญาน ยังฮูบ เฮียมแล้ว
เปนดั่ง มาพ่างขั้นเฮียงน้อง แม่งหาย ฯ

๏ เท่าบ่อ ได้ดูบเนื้อเกี้ยงเกิ้ง พระกาไย
เถิงๆ เหมื้อนสายใจหยู่จิง จำหน้า
อันนี้ฮู้ว่า เวไรฮ้อนฮมเบี่ยน เนื้องบาบ ถวนแล้ว
เทียวท่อง ม้ายลุ่มฟ้าหลายมื้อ เยี่ยะวอน ฯ

๏ ผ่อดู ทุกดอบห้วยเหลืองเหล่า ไฟถาม
ตี้แก่ ฮอน ๆ วันดั้นแสง ฐูนเจ้า
เส็งเห็น ดอยหลามถ้อมเขาเขียว ถ้ายก่ำ
เขานั้น เสียส่วยเจ้าสุ่มพ้ามีค้อง คู่เงิน ฯ

๏ ฮุ่งค่ำถ้อยไจฮ่อ เร็งฌา
เฮินแพนเถิงท่าทอง ฮิมน้ำ
ผาฮาถว้านเสาสูง กว้างฮาม
ปะดับซู่ล้ำแปงฮั้ว แถวระวัง

๏ ผ่อเห็น ทุกตาบถ้องแถวคูม ทองงวนพุ้นเยอ
ชาวดอยฮังฮืบตี้ ตาต้อน
พดเนื่องเมี้ยนมามวน พ้อมฮอด
ค้อนโกดค้องเสี่ยงห้าว เฮ่งยาม ฯ

๏ เจ้าจอดช้างลงอาบ เอ่าแฮง
ทงโสมงามออกมา เถิงห้อง
แองคอนเข้าเมือใน ถดม่าน
ฝูงพวกพ้องปุนตั้ง แต่งเพา ฯ

๏ ผ่อเห็น ผ่าน ๆ น้ำต้นตาด ผาชวาง พุ้นเยอ
ตี้แก่ ฟองเกาตกแค่หิน เหงก้อน
เจี้ยมแต่ ไกลนางแท้ทวนเห็น หลายหลาก
มีที่ ไม้เฟื่อยพ้อนลมเกี้ยว กิ่งเกี่ยง ฯ

๏ เส็งฟากพ้ำคือนาค ลายวัด
ลางตัวแปม่ายเมี่ยง เมินซ้าย
ชะพื้นพ้อมคุชะสิงห์ สันย่วง
บางเกี่ยนค้ายดูดั้ง กินรอน ฯ

๏ ต่างต่างทั้งถ้อยถี่ โสมเสือ
เหลียววอนทางผ่อไกล กอยม้าง
พลอยเผื้อผ้นคือหงส์ สวานมึก
มีที่ เฮียงฐูบช้างแฝงเผ้า ฝ่ายเหนือ

๏ แม้งนึ่ง ลมถวาดพ้ำพัดพึก เพื่อนหาย
ตี้แก่ ทินกรฮองฮูบเสือ สิงห์ช้าง
เส็งพายก้ำอีสาน สุภะราช
พ้ำเผี่ยดกั้งเดิมด้าน หมื่นหลิ่ม ฯ

๏ สะพาดพ้อมคือวาด วัดจื้น
ออระทิ้มบดเมื่อเย็น ยายถ้อง
เส็งแต่ ตีนดอยข้างเขาสูง สุดต่ำ
พดพวกพ้องคนเท้า คั่งมะฮาม

๏ เมื่อนั้น ข้าก่ำเจ้าดอยง่อน เถิงหลาน
ปงหลายหามแต่งปุน เปนก้อย
นับมวนพ้อมกวางฟาน แถนดิ้น
ปะดับเกื่องฮ้อยฮอมเหล้า ฮื่บเฮี่ยง ฯ

๏ ท้าวปิ๋นหน้าเมินผ่อ ทุกอัน
พางเดินเสี่ยงสั่งคอน เคยไหว้
นรินท์แก้วบุญกัน ซานจอบ
เมี้ยนซู่ขึ้นเฒไว้ มากมวน ฯ

๏ ช้านอบนิ้วเลยเลิก ปะนมเนือง
ผลกฉุนมาฮอดดู ฝูงข้อย
เมื่อนั้น มาเกื่องเจ้าจอมคุน คนิงฮอด
แหนซอมซ้อยชมต้าน แต่งาม ฯ

๏ บัดนี้ ดุงซิ่มซ้ำคึดจอด จงหลาน
สมคามกวนคู่เซียง ฮมฮ้อน
ไยซาเบื้องพดหาน ท้าวกว่า
เลิกทุ่มข้อนเชียงด้าน ด่วงผัน ฯ

๏ อ้ายก่ำตั้งเทิงท่า เชียงดำ
พายมันมีหมื่นสาน ตัวต้น
แองกาเจ้าคำวัง นพราช
ผัดกล่าวปั้นเอาอั้ว อ่อนอาม ฯ

๏ ทุงหยาดเหลื้อมเหลือทั่ง เงินยาง
แมนก็ ยอสมคามเคียดรู ซิ่งม้าง
ดุงบ่อ วางโส้มแก้วสองสี เสี่ยงง่าย
ฮุ่งค่ำอ้างเถิงท้าว ที่เซง ฯ

๏ ข้าก่ายข้อแขขอบ ชมขาน
เรงโญยินซื่นหัว หุมต้าน
ยอขันเว้มพานคำ ซองหมาก
เฮียงเฮียบฮ้านหลายถ้วน คู่พาง ฯ

๏ เจ้าปิ้นหน้าแปปาก ปุนถาม
คู่แฮงเทียวเมือ เมืองเงินยางดั้งรือ ไกลใกล้ นั้นปู่
มันก็ คึดควนฮู้ ฮับความ แวนซอบ
ผีจัก ตั้งแต่งไซ้คาวมัก ฮอดดุงท่านแล้ว ฯ

๏ เท่าว่า เขาขอบขั้นเมินมุ่ง เชียงดำ
ปะมานสูงชั่วตี้ คอยน้อย
ลงนาพุ้นขุนแถว ท้าวกว่า
เท่าใบ้ อ้อมแง่ซ้ายเบื้องผ้าย พูเมิน พี้คาย ฯ

๏ ฮุ่งค่ำเค้าม้าควา ตะวังเวียง
เส็น ๆ พายแกว่งกะดิง ดังก้อง
ดุงก็ แขงเชียงขั้นเงินยาง ยุคราช
ฝูงพวกพ้องคนิงเจ้า หยู่คอง ฯ

๏ อันนึ่ง เซิ่งว่าพระราชฮู้ แพงพี่ คือตน
เยียวบ่อ วางนาคองแห่งหลัง เหลือถ้า
บัดนี้ จอมไจท้าวลงพด เพียงไผ่ แท้แล้ว
ดูบ่าว เบื้องลุ่มฟ้าพั้งหม้อม หง่วมเหงา ฯ

๏ เทือนี้ คือคู่น้ำใจใค่ กะเสดา
ถางว่า หายบันเทาโทสดุง เลยถ้าง
แต่นั้น ปุนดาตั้งไหแค เพงแพ่ง
แล้วกล่าวเจ้าธรรม์อ้าง ดูกจอม ฯ

๏ ย่อง ๆ นี้วล้วยแกว่ง ไกวปาน
ผายเสี่ยงฮอมฮอดผี สวางเสื้อ
ดูจัก ทานดาวต้องสมคาม กวนแก่
ค้ำพ่อเชื้อคูนคุ้ม หย่าไล ดูกเนอ ฯ

๏ ผีว่า ฮบฮาบแพ้แมนแบ่ ชนะเบื้องเมือใด
ฝูงแกวเซิ่งซ่ำไกล ถอยย้าน
ยูท่าง เทเมืองได้สินคาน ส้อยมาด
บัดนี้ พัดพี่เจ้าแพงด้าน ซูดซม ฯ

๏ เมื่อนั้น พระราชเมียนคำว่า แวนวอน
เทพา ทั้งอินท์พรมที่ฮา แฮงไห้
ดูจัก หลอนหลุยเข้าเงินยาง ทานไหย่
ดุงกล่าวไว้เชียงด้าน บอกบน ฯ

● ผัดว่า ซ้ำไส่ท้าวเทบั๋ว   บั๋นนาง
สมภารเพงแผ่ผด   ผายกว้าง
เมืองหลังชั้นมาคา   พ้อมพี่ กูพุ้น
คุนพี่บ้ำเอาอ้าง   เกิ่งคน ฯ

● บัดนี้ ไกล้ฮอดต้องท้าวที่   หุนบัง
เขาจัก ขนชึ่งนางลูกถุง   แพงด้าน
เดื้อนแพนด้อมระวังเวียง   ฮัดราช
ได้ว่า คลาจากบ้านโดยฮ้อน   ฮีบมา หนี้แล้ว ฯ

● ผัดยาดแย้วันก่า   กวนพล
โยงโยชาเกื้อนแฮง   ฮุมซ้า
พอที่ พานคำได้เชยชม   กางหมู่ ยามได
เฮวฮีบคุ้มคุนบ้ำ   มิ่งแมน เที้ยวเถิน ฯ

● เมี้ยนหย่าแล้วปะคับคู่   ฝูงนาย
แจน ๆ จัดแจกปุน   บั้นเหล้า
ภูธรท้าวทวยกำ   ค้อมก่อง
ฝูงส่ำเหง้าพวงพ้น   ฮ่วมหลาน ฯ

● ย่อง ๆ นิ้วล้วยส่อง   กนิมเฮื้อง
โสมคานงามเกิงอินท์   เอาคั้ง
บาเจื้องไห้หาพาง   อ้ายง่ำ
ซ้ำบ่อพั้งปะนมไหว้   ส่งเสี้ยง ฯ

● เบี้ยงส่ำพ้องโยเชส   ทุกขุน
ฝูงเขา ชาวเชี้ยงเคือเกื้อนคาน   เยี้ยซ้อย
ยน ๆ เบี้ยงบวยคำ   แถมแพ่ง
ผ่อดู สูรย์ส่องค้อยควงฟ้า   เมื่อวอน ฯ

◎ รู่แห่งพ้อมกวนเกีบ   กินเมา
ออระชอนเสี้ยงหมู่พาง   พันเหล้า
ปะนมมื้อแล้วเลยเอา   ไค้ค่วน
ข้าขาบเก้าทูนท้าว   เลิกถอย ฯ

◎ ทะถ่วนเมี้ยนนบนั่ง   ไนมะฮาม
คึแก่ ลมยอยพัดกิ่งจวง   ดังห้าว
เมื่อนั้น เร็งโฌษ์ คิดคาม   คนิงมาก
คุบเคื้องพ้อมกองม้าว   หน่วยแดง ฯ

◎ ผ้าหลากเหลี้ยมหลายสิ่ง   สัพเพ
เฮาจัก คูนพางเปนเชื้อนแฮง   หัวหน้า
หานพายเมี้ยนเทลง   เลยกล่าว
ข้าขาบท้าวทูนไหว้   ส่งพร ฯ

◎ ชะพ่มพ้อมฝูงบ่าว   หุมงัน
ออระชอนชาวคอยสั่งหลาน   เมื่อบ้าน
ดูจัก ปุนกันถ้วนคนดี   เดินก่อน
บางพ่อง ยังหยู่เฝ้าเชี้ยงด้าน   บ่อคลา พุ้นตาย ฯ

◎ เมื่อนั้น หมักหม่อนหน้าท้าวขอบ   ขานพาง
เขาก็ วันทาเลยเลิกมวน   เมื่อพ้อม
บาก็ คนิงไจแจ้งจงนาง   เอื้ออ่าว
คึคี่พู้ผู้ คิ่งค้อม   คั้งทวง ฯ

◎ ลมท่าวถิ้มแถวป่ำ   ปงวอน
เล็งเห็น มาลาเดี้ยนดอกดวง   โฮยเฮ้า
พั้งยิน วอน ๆ ค้าวคอยสูง   เบิ้ดบ่อง
ฝูงพวกน้อยเฮี้ยงเซ้า   พ่างเพา ฯ

๏ กาก่องน้าวทวยได้ ทะไลฅำ
ทนสะแดเหงาค่อยกิน ปานก้าง
ธรรม์ย่าเยือนทังคอม ตึงสวาด
น้ำดูบน้าวมือด้าง ดวดนอน ฯ

๏ แม้งนิ่ง เหมือยหยาดย้อยฮ่ำแผ่น อุทัย
ฮ่ำพอนสูนส่งเสียง ดังก้อง
วาโยเบื้องไกวนัน ไนบ้ำ
พ้ำฮ่ำฮ้องโดยน้อง ค่อยคดา ฯ

๏ ฝนซว่าถิ้มแถวเถือน บาดาล
ฮอยที้ เทพาแถมงุ่มดา เต้มให้
ดมพานเพี้ยงหิวโพย พิดสวาด
ผ่อดู พ้ำหลั่งเหลื้อมคือได้ เทพยวง ฯ

๏ สะเด็ดขาดเมี้ยนไส่ส่อง วาตา
ชะดอนดาวเฮื่อดวง เดือนแจ้ง
เมื่อนั้น บาคานฮ้างฮามนาง นงแปบ
คึดฮุ่งซู้นอนแด้ง ดวดผื้น ฯ

๏ เหมือนดั้ง ชะแลบเนื้อเพิ่งพื้ ปะริตชม
สีไสสันดั่งเถิง แฮงต้าน
ทงคึ่งเบื้องแขนถม เกากอด
เหมือนฮูปแก้วแพงถ้าน เกิ่งตน ฯ

๏ มือสอดอุ้มเอาแทน เทียมซม
ปะมานพอต่ำบน กอยพื้น
ไสยาเยื้อนฮมเพิง ซุกติ้น
ทวงวู้ขนกะหายฮ้อน เกี่ยวเกา ฯ

๏ เยือนยื้นน้าวชมแผ่น ผื้นแคง
ฮมกำเดาเดือดแด หิวให้
ผันแคงซู้ เชยชม ดุกนั่ง
ดีแก่ เดือนส่องไม้ฟานโบ้ง ฮ่ำดง ฯ

๏ ยั่ง ๆ พ้อมพลพวก ปุนคัว
พางต่ำปงบ่าวกัน กวนห้าง
เด็งเห็น สุรย์เฮื้องขึ้นบัวระพา แจ้งส่อง
ควานเกี่ยวซ้างฟูมน้ำ ออกมา ฯ

๏ ย่อง ๆ น้าวเจ้ายี่ ยินวอน
พังพายเคี่ยนคาดดา เฮี่ยงฮ้าน
เร็งไฒเยือนเสวยทอน ทังฮู่ย
คึดพี่เจ้าสิ้นด้าน ไซ่ปะมาน ฯ

๏ ออระมุ่ยเนื้อแห้งฮุ่ง ผอมเหลือง
บาคานยกย่างทวน เถิงซ้าง
ไสวแล้แพนเนือง ย้ายออก
ยั่ง ๆ ค้างเมื่อหน้า ด่วงทาง ฯ

๏ ซว่า ๆ ข้ามเขาขอบ บัพพะตา
ภูธรจงจอดนาง ไนห้อง
ฮมฮมฮ้อนเวทนา นานส่ว่าง
ไกล้ที้ต้องพลด้าน เยี่ยะวอน ฯ

๏ ผ่อเหน พ่างๆ เหลื้อมสุรย์ส่อง อุทัยพุ้นเชอ
ขอน ๆ พายแกว่งกะดิง ดังก้อง
เจี่ยมแต่ มาไกลซู้ ซมผืน ผ้าขนาด
น้องหากฮ้างฮามแด้ง ต่างตน ฯ

๏ เมื่อนั้น ภูวะนาถเนื้อเทเวศ วอนกะสั้น
ชลทาไหลหลั่งลง เหลือผ้า
อุนละโหเห้มคือควัน ฮมลวาด
ไกลพี่เพี้ยงดินฟ้า ต่างหลิ้ม ฯ

๏ คู่ตั้งน้องถ่ำบาก โฮยแฮง
พอจัก ลิ้มวิญญานเยียะเชย ชัดไก้ด
เหมือนดั่ง ไดมแพงแท้ทังคน เบี้ยงเบ่า
ทุกห่วย ไต้ลุ่มฟ้ามีแท้ แค่กู แค่นอ ฯ

๏ พากนั่งฮ้อนโดยเถ่า ดางฝืน
สองปะการคู่ตั้งมี่ จิงแจ้ง
เยียวบ่อ ทันเทียมเนื้อนงเยา เจี่ยระจาก
ลังหากแจ้งแถมฮ้อน เกิดกวน ฯ

๏ แต่นั้น พันบ่ากว้างเชามาด ดอยคำ
ฟั่งยิน บักสี่ดวานส่งเสียง ดังก้อง
ถ่าถ่าบ้อนผัวเมีย มี่คู่
บางเฮ่งฮ้องเฮียวไม้ ม่วนดง ฯ

๏ บางพ่อง ยังหยู่ซ้อนเบื้องบึก เชยชมกั้มี่
ดางตัว ยังพอยหลงเผ่าเที่ยว เดินผ้าย
อันนี้คือดั่ง อวนจอมเจ้าเจี่ยระฮม นิราส จิงแล้ว
เห็นฮ่างฮ้ายคือน้อง บี่กนาง ฯ

๏ เดยลวดข้ามห้วยคาด เดินผลู
คี่แก่ มงซางเฮี่ยงฮ่มบัง ไบซ้อง
แต่นั้น พังพายขึ้นพูเมิน เมื่องอน
พลพวกพ้องหุมเจ้า ชื่นชม ฯ

๏ ผ่อเห็น ล่าท่อนท้าวเชียงไทย่ เงินยาง พุ้นเยอ
ฮมฮมปงเคื่องเคา ทันกว้าง
ทีนั้น พางแปงไว้หลายหลัง กว้านจอด
ควานเกื่อวช้างเทียมเท้า แทบเกย ฯ

๏ เยือนย่างขึ้นทั่งอู่ย หาแฮง
บาก็ ผายคั่งเลยอาบสี่ ลงน้ำ
ภูธรไท้แพงเมือง คิดพี่
ปะดับม่านกั้งกางห้อง แห่งเพี่ยง ฯ

๏ ทุกที่เทียนไยเชต มามวน
เมื่อนั้นแก่ว ๆ เสียงอาวพวงค่อยแหน ผายเผี้ยน
ทันที่ ฮวาน ๆ เหลื้อมทุงทอง ท้าวกว่า เชาแล้ว
บ่อฮู้ ก็หลั่นคั้งเฮื่องเฮือ พอแสน ฯ

๏ ทันที่ ฮั้วอาดอ้อมตื่นท่า หุนบัง เช่าแล้ว
รรงมคนคั่งแพน พันถ้อง
ทันที่ แคมสะพังพุ้นกวานแถ ผู้เผือก เชาแล้ว
แพนรอซ้องหลายล้วน ฮาบเฮี่ยง ฯ

๏ เบื้องฝ่ายซ้ายผู้เผือก แมนฟอง เชาแล้ว
ไสวเต็มท่งเพี่ยง พันถ้อย
ทันที่ แคมคูข้างหนองตั้ง ตื่นท่ง
ม้ามากเค้าหลายฮ้อย คั่งมา ฯ

๏ ที่นั้นหลานกว่า ส้างยอดน้ำนพราช เฮือนหิน
มันจัก แยงเชี่ยงสากล่าวจง เอาอั้ว
ดุงก็ ขึ้นแซงให้เผือไป บนบอก ที่แล้ว
ทั้งว่า เลิกบ่อมั้วเมืองล้าน ทุ่มนอง ฯ

๏ เบื้องขอกซ้ายซั้นซื่อ แมนสม เขาแล้ว
ดวาพอนปะดับยาบทอง บังข้าง
ฮมฮมย้ายยอกง ไกวแกว่ง
ผัดกล่าวม้างถุงเจ้า แจกเท ฯ

๏ ทุกแห่งถ้วนล้นเถื่อน คนเซง
เขาก็ เทพดามามากมวน มีถ้วน
อันนี้ พอยังให้เร็งโฌ ฮู้ฮ่าง เขาตาย
มาจัก แหนฝ่ายชั้นเชี่ยงด้าน แห่งถุงท่านเถิ้น ฯ

๏ ทันที่ พ่าง ๆ เหลื้อมไฮงราช มุงซ้ำ
กะทางสูงส่องวัน แวนเข้ม
ที่นั้น ธรรม์ย่ำให้เร็งโฌ ยสมาก นอนแล้ว
ฝ่าฮูบต้องถายเอ้ม ดวดงาม ฯ

๏ ชะพ่มพ้อมเนื่องนาค ถายโคม
กะทางไฟตามตื่มผด ฝายกว้าง
ผ่าน ๆ เหลื้อมโคมคำ แก้วกู่
ปะดับหิ่งแล้วถุงเจ้า จิ่งส่อง ฯ

๏ อันว่า ชะพู่พุ้นหอราช เชี่ยงสำ
ส่องสี่ยสยอดนาง เนาหั้น
เด็งไกลล้นเหลือตา เต็มผ่อ
ฝูงช่างชั้นถายถ้วน ดอกดวง ฯ

๏ ติดต่อไม้คอคืบ ถายวัน
ลือเกียรติ์ ในนครขวางข่าวมา มีแท้
ว่าเฮา ทำสะกันเข้าเมื่อเมือง เหลื้อมฮุ่ง
หลิงด่ำแท้ตาพั้ง พาดแสง ฯ

๏ ทันที่ เต็มมุ่งพันเชี่ยงแท่น สวนทอง
ถุงปุนแปงไส่สาง สินส้อย
เงินคำล้นเยี่ยกอง ไว้ล่าง
มีดั่ง เผือผู่ข้อยแหนท้าว ที่เมืองพุ้นแล้ว ฯ

๏ เบื้องพ่างชั้นเชี่ยงเฮือ หอขวัน
มุงเงินเฮืองเฮือหลัง หลายถ้ำ
ที่นั้น มะนีไซแก้วเพงพัน ฮีดเฮ่ง
ดอนเลือกถ้ำควนด้าน ถูกงาม ฯ

๏ แสงเปร่งเข้มคือคู่ ดารา
สมภารตามค่าไค เทียมแท้
ท่อจัก หาแนวเหนือกะกุลคน เกินแต่ง
คึดว่า ไฮ้ดั่งนั้นถุงเจ้า จิ่งทัน ฯ

๏ ผ่อดู แพ่ง ๆ เหลื้อมหอมาด มุกสม
เชี่ยงเคือวันดวดถาย คุบแก้ว
เขาก็ ฝนหินถ้วนเลียนตาง แบ้นท่อง
ถุงท่าน แผ้วลุ่มพ้าเติมชั้น ซั่วบุฮม ฯ

๏ คัดบ่องค้องปะซิดฮูบ คุชะสิงห์
กะทางกอนกมก่อมคำ คุบแก้ว
พายที่ ดูเฮืองชั้นเชี่ยงฮิง พระธาตุ
ฮุ่งค่ำเช้าตามได้ ทูบเทียน ฯ

๏ สมนาสฮู้ไซสาตร์ แปขัน
ลือเกียรติ์ตกต่างเชี่ยง เซิ่งท้าว
ผ่าน ๆ เหลื้อมมะนีวัน เชี่ยงเทส
ชะพ่มพ้าวเชี่ยวซ้อง ซื่นบาน ฯ

◎ แห่งหั้น พิเสสส้างส่วนไหย่ อุทยาน
คิแก่ ยิงชายสาวบ่าวเซย ชมเฮ้า
อัมพาพ้าวแถมตาน ตั้งกาบ
เมืองบ่องเท้านาน้อย ท่งทอง ฯ

◎ ทันที่ ยาบ ๆ เหลื้อมทุงแกว่งไกวบิ้ว
เฮียกซื่อ เชียงฟองวังหมู่ส่าง เยี่ยผ้า
ทิวทิวกว้างสุดผอม ผายฮาบ
พอขวบเข้าระดูพ้ำ แจกทาน ฯ

◎ ดุงท่าน ฮู้ ชอบด้วยโสภาพ ชันดา
คือว่า เพงสมภารผ่อไกล กอยส้าง
ไผบ่อ นินทาแท้ทานสิน สังผะหมาด
ท้าวซึ่ม เจ้าคิ่วซ้างชมแพ่ง คองคี้ ฯ

◎ เคียดที่ แกวเบี่ยดเบื้องแมนมาก มาปะจน
โพยสิงยี่เกิบกวน เกาฮ้อน
ทันที่ ยนยนพุ้นเชียงบาน ท้าวหนุ่ม
ถ้วนคิ่วส้อยเดียนไว้ กาดกอง

◎ เหลือแห่งห้องไว้ลุ่ม เดียนถัน
หลายหลังมุงแผ่นทอง ตางผ้ำ
พอเมื่อ วันเฮืองขึ้นไขแสง สุริเยส
เซ็งซึ่ม เจ้าลุ่มฟ้าสือเต้ม ข่าวขาม ฯ

◎ ซื่อบ่อ นัคเผดฮ้ายทวนโทส ริสยา
เขาก็ ทวนสมคามคิ่มชน ซิ่งม้าง
เทื่อนี้ฮู้ ว่า เร็งโฌเนื้อมหาคุน คือเนต จิงแล้ว
เผื่อจัก ซ้ำกล่าวชั้นนครกว้าง ช่วงคอง ก่อนแล้วฯ

◎ ยังฝ้ายค้ายชั้นนอก เรี่ยงสา
ว่าเฮา ทำเบื่องยูนั่งปอง เปนเจ้า
ซื่อจัก ตาจิงแจ้งยังมวน มีมาก นักแล้ว
ข้อยกล่าวเจ้าทองด้าน แต่ปะมาน ฯ

◎ เมื่อนั้นท้าวฮุ่ง ฮู้ เงื่อนถ้อยไขพากย์ บี่ปาย
สาน ๆ เสียงสิ่งเมื่อง ทุกพ้อง
อาวพวงพ้อมหานพาย อ้ายคว่าง
ฝูงเผ่าน้องเยียซ้อย ซู่ซุน ฯ

◎ ด้านฮ่างข้อแขขอบ ชมยิน
เพิ่งที่ ปุนคำเฮวฮอดลุง ทังบ้ำ คีไบ่
เขาก็ ถวินไจแจ้งจงพอ อันกล่าว
ปานนี้ลุงซึ่ม เจ้าลุ่มฟ้ากองท้าว หยุ่งฮง ซามแล้วฯ

◎ ควนชอบไช้ถามข่าว เรงญา ก่อนเถิน
เมื่อนั้น ออระชอนสุรย์ส่องลง ดับผ้ำ
ดีแก่ เดือนไสแจ้งดารา เฮื่องสว่าง
พระบาทต้านเสี่ยงก้ำ กล่าวเฮื่อง ฯ

◎ สู่บุ้พันพวงคว่าง แควนเมื่อ ก่อนเถิน
ทังเขา ชาวพูสูงแกว่นเที่ยว เถิงท้าว
บัดนี้หลานก็ เผื่อไจแจ้งจิงเพี่ยง พอไผ่
เจ้าถอดม้าวจูมล้วน ดูกมะนี้ ฯ

◎ คิ่ดฮ่อฮ้อนเฮวฮีบ จัดพล
กายคี่รีหมื่นดอย ดงส้าน
เฮาก็ มาเถิงด้าวพูเมิน มื้อเท่า
ผัดผ่าเข้าเชี่ยงด้าน ฮ่วมงาย ว่าเนอ ฯ

๏ ประดับเล่าแล้วถามข่าว เร็งฌา
ผายคำ เถิงสองลี้ยอดนาง ทังบ้ำ
แต่นั้น ประนมมือเมี้ยนเลยลา ภูวะนาถ
ค้ายบ่าวข้าอ้ายง่ำ อวนทาง ฯ

๏ แม้งนิ่ง ข้ามท่งกว้างเดียระดาด เวียงแกว
คีแก่ เฮือง ๆ ไฟส่องนา นงกว้าง
ระพื้นตั้งแถวถัน ล้อมฮอบ
ดูที่ เว้นบ่อได้พวงพ้น ย่ำเพิง ฯ

๏ ถอดมอบให้ฝูงหมู่ พางอวน
ดูแฮง เทียวไปมาดั่งรือ เชี่ยวเช้า
ฮาก็ พะเนารเข้าจวนจำ ฮั้วอาด
พดเพื่อนเผ้าแฝงไกล้ แทบทาง ฯ

๏ อ้ายคว่าง ถอดดาบก้ากอยลอบ ฉกปอม
แกวก็ เลียนแพงหางหยู่ยาย ยังขว้าง
ที่นั้น ทางฮอมเท้าตื่นเวียง พระราช
เบื้องท่าน เจ้าลุ่มฟ้าให้บ่าว รักสา ฯ

๏ ฝูงเผ่าข้าพางขนาด ซัดจำ
เหนแกวยังไบ่นอน นงค้าน
เขาก็ นำทางเว้นแวนไกล แกวตื่น
เขาว่า เบื้องท่านเจ้าเมืองด้าน ออกละวัง ฯ

๏ ฮื่น ๆ ท้วงเลยไล่ คุงเวี้ยง
เขาก็ กะซังแคมคูค่อยกาง คาวถ้า
ลือมันผู้ใจหาน อ้างคว่าง
เงือดดาบค้าพื้นล้ม ล่าวสาม ฯ

๏ แกวก็สู้ ว่า เบื้องต่างท้าวทวนซ่อย ขนพาย
เขาก็ ละอามือเลยบ่อตาม หยุดย้าน
พวงจิ้ง เอินเสี่ยงให้ไชดู แวนด่วน
ฝูงบ่าวเจ้าเมืองด้าน ลวดไข ฯ

๏ ทะล่วนเข้าดูไหย่ เงินยาง
ยนยนยอยื่นไฟ ทุกด้าน
ลือมันผู้ดางคึง ท้าวฮุ่ง แท้แล้ว
แม้งนิ่ง เถิงแทบขั้นเชียงด้าน ทีเซ็ง ฯ

๏ พุ่ง ๆ เข้าดูไหย่ เงินยาง
เรงโฌยังแท่นทอง คนเผ้า
ขาพวงพ้นอวานทาง อ้ายคว่าง
ตีแก่ เทียนส่องเท้าโฮงฮ้าน ดุ่มเท็ง ฯ

๏ แต่นั้น พวงย่างขึ้นเถิงที่ เดินขวาง
โยขาเนืองหยุ่คอง คนใช้
แปงโฮงเมี้ยนทางปุม ปูสาด
แล้วฮอดไกลัปะนมหิ้ว นอบถวาย ฯ

๏ หลานนาดเนื้อพงแก่น กะกุดคน ท่านมั้น
ทวนพายเมินมุ่งเมือง เซาช้าง
จำดูซ้อยคนเชี่ยว ถามข่าว
คิดออกพี้เอาอ้าง เกิ่งคน ฯ

๏ ค่าว ๆ น้ำหน้าซึ่ม เซงตก
สำผดควนค่อยมา เถิงหั้น ดีรือ
บัดนี้ถุงก์ ฮุมอกกั้นเลยมัว มื้ล่วาง
พดเพื่อน ล้อมซู่ขั้นเชียงด้าน ลวดเหงา ฯ

๏ ขอบอ่อนท้าวธรรม์เอก ภูธร ยิ่งแล้ว
เทื่อนี้กางว่า หายบันเทาโทสตุง ทังบ้ำ
ตุงนี้เปนดั่ง ป่าหิวแห้งชดที่ เขินขาด
คือดั่ง เจ้าสุ่มพ้านองน้ำ โสดส่ง ฯ

๏ เจี่ยมแต่ อุบาทเบื้องเบี่ยนถึก เถิงตุง
เนี่ยน ๆ จงจอดหลาน เหลืออ้าง
เทื่อนี้ มหาคุนฮู้ฮักตุง เลยฮอด
เปนดั่ง อินท์หยู่ฟ้าตงต้าง โทสเมื่อง ฯ

๏ หลานท่าน ยังถอดม้าวกองแจก ปะดับตาย
เฮี่ยงมะนี่เฮื่องเฮียบจอน จูมเข้า
ขันนี้ พอถวายให้เร็งโฒ ฮู้ ฮ่าง
ท้าวซิ่มเจ้าเชี่ยงด้าน ขอบขาน ฯ

๏ พ่าง ๆ เหลือมถนิมมาด มุกแสง
ภูบาลสบใส่แขน ปะนมพ้ำ
เพิงแพงเพี้ยงสองตา ตนออกจิงแล้ว
คุนอ่อน แก้วก่ำพ้าตุงเบื้อง บ่อวาง ฯ

๏ ขะพ่มพ้อมยอหมาก ขันคำ
เลงดู เดินขวางคั่งจั่งคน ทุกห้อง
ฮม ๆ ตั้งไหงาม เพงแพ่ง
น้ำหล่อแล้วก่ำซ้อง บอกนาย ฯ

๏ อ้ายคว่างเบื้องปานแกว่ง เชินจอม
ทุกแดนกอยกล่าวหมาย สว่างเสื้อ
ฮกส่าพ้อมโดยคอม ภูวะนาถ
ต้าบุ้เชื้อเชินพ้อม พ่ำกิน ฯ

๏ คูก็ ผัดยาดช้างชนกว่า แองกา พุกแล้ว
สมคามเหลือคั่งดิน พันถ้อย
คูนหลานเจ้านาคอง ชนะฮาบเฮวเถิน
แพ้หมื่นฮ้อยฮุมข้า คุ่มแมน ฯ

๏ เคี่ยดเพื่อ แกวเบี่ยดเบื้องเชี่ยงไหย่ เงินยาง
เขาก็ ตงพดแพนด่วงฐู ซึ่งเข้า
บัดนี้ มหานามเนื้อตางคึ่ง ตุงออก จิงแล้ว
เปนกึ่งเหง้านามชั้น ไซ่ไกล

๏ หลานจัก เพื่องหอกก้าวันก่ำ ถวนแมนพุกแล้ว
เทพะไทสู่ซ่อยฐู ขนช้าง
สูเยี่ยะ ยวงแนนไห้โดยใจ จงไผ้
ตุงกล่าวชั้นนครกว้าง ช่างหลาน ฯ

๏ คูจัก ผัดผาบแพ้เทื่อ เมื่องปะกัน
วางปานปุนบ่าวชาย ซัดเข้า
เสี่ยงนั้นเบื้องพางดำ ข้าก่ำ
นบนอบเจ้าเอาได้ คู่คน ฯ

๏ เมี่ยนดั่งถ้วนทังคว่าง ขาพวง
ยนๆ ยอบวยคำเทียนตง เลยเมี้ยน
เลงดู เฮือนหลวงแจ้งเทียนยาม ยวงส่อง
ทุกที่เทียนกินแล้ว เลิกลา ฯ

๏ แม้งนิ่ง บ้ำออกห้องทวนท่อง เถิงสถาน
เกิ่งญานางมิ่งเมื่อง เที่ยมไท้
มิฮ่างว่า บาดานท้าวจอมเมือง ไกลฮอด แลรือ
อ้ายคว่างไหว้ปะนมนิ้ว นอบถวาย ฯ

๏ เลยถวด ไธทอดถ้อยถามข่าว เทพี
หลานก็ เฮวพ่ายฮันพากเมือง มาพ้าว
นับแต่ ทวนเขียวข้ามคีรี ยาวโยชน์
คิดท่านท้าวทังบ้ำ เกิงคน ฯ

๏ เฮวฮิบฮ้อนโดยด่วน เดินดง
เถิงพูเมินบ่าวพล เชาช้าง
ปะสงใจแจ้งอาฮม ฮ้อนมาก
คิดพี่ผู้ธรรม์อ้าง อุ่นเมือง ฯ

๏ เมี้ยนปากแล้วเลยเลิก ไหแค
ยวงเทียนเฮืองฮืบเพา หลายถ้อย
ปุนแปตั้งแถวงาม กากาด
จัดบ่าวน้อยทังข้า ไพ่พาง ฯ

๏ ชะพาดพ้อมขุนหมื่น ดอมมวน
เลงดู เฮือนหลวงคับคั่งคน ทุกด้าน
ผลควนฮู้คิดคาม คนิงมาก
หลานจัก ผัดผ่าเข้าเขียงด้าน เมืองาย พุกแล้ว ฯ

๏ ซู่ปากชั้นพ้อมแต่ง แปงคัว
ปุนควายงามแต่งเฮว ฮอมถ้ำ
นับแต่ เงินยางคุ้มเปนมัว ยุคราช ปางนี้
จงจอดแก้วหลานหล้า ลูกจอม ฯ

๏ ทุกปากเทียนถอยพาก พาแลง
ยนๆ ยอขันลดาสู่ขุน ทังข้า
ดินแก่ เหมือยฮวายไม้สวนเกียง เกาถ่วง
เลงฝ่ายฟ้าเพ็ดพี่ก ปะกายกอง ฯ

๏ แม้งนิ่ง ลมถ่วงก็มแถวบ้ำ ปงวอน
ปานนี้ เร็งโฌคิดไค่คอง ดูข้อย แลซาม
ภูธรด้านซานพวง พลส่วย
เพิงที่ คืนคอบเจ้าอินถ้อย แต่นาย ซอบรือ ฯ

๏ ท้าวอว่ายหน้าเด่งดิ่ง โยธา
เฮาจัก ปุนไปหลายล่วงกน แถวฮู้
ขาพวงพ้นเลยขาน แชซอบ
เพิงท่านผู้ใจแจ้ง กล่าวงาม

๏ ดูก็ ลักลอบเข้าะขาดิ้น เต็มนา ก็ตาย
ไกวดาวเผลี้ยงผ่าลำม หยุดย้าน
อันนี้ พอแหนให้จอมหัว ฮู้ฮ่าง จิงเถิ้น
เมื่อนั้นพระบาท เจ้าแผ่นด้านเลยตั้ง เดียงวอน ฯ

๏ สู่จ่ง คืนคอบไท้วอนว่า ทุกอัน แต่เนอ
ดูงก็ วางนครขวางพวกพล ทังช้าง
คันว่า ลิงยี่เมี้ยนคดาเวี่ยง มวนมอบ หลานแล้ว
ให้อ้อน แล้หมู่ช้างแวนเข้า ฮ่วมงาย ว่าเนอ ฯ

๏ เคยคอบห้องหอราช โฮงคำ
ดูงก็ แปงควายงามแต่งดี ดาถ้ำ
ลำๆ นี้วทวยแหวน มะนีโชติ
ทังแผ่นผ้าผืนค้ำ ค่าเมือง ฯ

๏ คิดท่านท้าวเปนปะโยชน์ ฌานขวาง
ดูเขียะ เฮวเบื้องเขียวข่าวเถิง หลานแก้ว กูเนอ
แยงทางชั้นเชียงเหนือ หัวทิ่ง นั้นเนอ
แผ้วซู่ชั้นปะนมเจ้า เลิกดา ฯ

๏ ผู้ก่งท้าวปะดับดั้ง   ส่ามนาย
ซาก็ เฮียงมือทูนเลิกดา   ดงห้อง
ผายทางต้นเดินผดู   แว่ง ๆ
พังยิน เค้าอั้นฮ้องเฮียวไม้   เยี้ยะวอน ฯ

๏ แม้งนิ่ง เถิงแห่งข้าเขาไหย่ ฅอยเมิน
บาฅานยังไบ่นอน   นงต้าน
เขาก็ ฮันต้นขึ้นเมื่อเท็ง   เถิงท่าน
ไขข่าวเจ้าเมืองด้าน   ดวดแหน ฯ

๏ ผู้ผ่านท้าวชานสิ่ง   ส่ามนาย
แผแผเลี้ยงมอบแหวน   ทังผ้า
อันนี้ พอแหนให้ภูธร   ฮู้ ฮ่าง
เจ้าปิ่นหน้าชมแก้ว   เกิ่งตน ฯ

๏ พ่าง ๆ เหลื้อมไส่ส่อง   ริทธา
ยน ๆ ปะดับดูกฮาม   เฮี่ยงด้อม
วัดถังผ้าผืนงาม   แวนหลาก
พายเพ็ชพ้อมดูเด้ม   ค่าเมือง ฯ

๏ ดุงฝากให้ฮู้ ฮ่าง   แขเบา ก่อนนั้น
คันว่า ทำเบื้องยู้นั่งปอง   เปนเจ้า
แต่นั้น เขาพวงพ้นกอยแหน   อันถี่
ผู้แห่งเหง้าพั้งข้อ   ขอบชาน ฯ

๏ ทุกที่เทียนเนาเน่ง   นิทธา
ปะมานพอชั่วดี   เดือนซ้าย
ลมไกวเบื้องพรึกส่า   เหมือยหยาด
เจ้ากล่าวค้ายฝูงต้น   แต่งนอน ฯ

๏ ภูวะพาถท้าวฮักพี่   พายหลัง
คอน ๆ หลับชั่วยาม   ยังผ้า
วอยวอยซ้ำชะนึกกัง   ก้องเถือน
ตี่แก่ พระพายเบิกผ้าฝืนข้อน   ขอบเขา ฯ

๏ ฝูงเพื่อนพ้อมเลยตื่น   เต็มตง
หลิงเห็น ไฟเฮืองไส่ส่องเดม   เคาเช้า
บาก็ ปะจงเถิงชู้โสมงาม   ง้อมม่วน กูฟู้น
พัดพี่เจ้าสินด้าน   ซูดชม ฯ

๏ เทื่อนี้ ไกล้ด่วนต้องการไหย่   สมฅาม แถนอ
ยินกะสันวอนทั่วทวง   คือไช้
กอยแฮงท้าวเฮฮน   ดุกนั้ง
ตี่แก่ เหมือยหยาดไม้นงข้อน   เยี้ยะหนาว ฯ

๏ สะพั้งพ้อมฝูงหมู่   โยธา
ดุงอาวเขาคว่างพาย   มาพ้อม
(ผาลาด้างดาวตาม   เดียระตาด
เนานั่งถ้อมเลี้ยนเจ้า   เฮือเฮือง) ฯ

๏ เมื่อนั้น พระบาทต้านเด่งสิ่ง   เสนา
ไผจัก ขางดาวตำก่อนเจือง   ศอมไท้
แต่นั้น ขุนหลวงล้างนาคอง   ศางะ
กูนี้ บ่อไช่เชือฝูงไป้   ชั่วทาม ฯ

๏ อันว่า การที่เข้มกูคว่าง   ยาดำ
เด่งสมฅามก่อนเจือง   ไจก้ำ
ผิว่า ถอยคืนให้พ้นหัว   ไปบ้าว
บ่อห่อนฮู้ ค่ายาน   หย่อนกัว ฯ

๏ แต่นั้นออระแนกเนื้อท้าวหนุ่ม แองคอน
เส่งตัวตามพ่อตน ตางเจ้า
กูน้ คนในชั้นตามตื่น พระราช แท้แล้ว
ไผบ่อ เทียมแทบใกล้ธรรม์เหง้า ดั่งกู ๆ

๏ เฮาจัก ผัดยาดช้างชนกว่า กอยผื้น
มันก็ ทวนขรรค์ไชยส่องกุม ก่ำต้ำ
ผีว่า ยังคืนให้พ้นขา แรนปาด
ควงดั่ง ดั้งกาดไว้ให้ลือถ้ำ ทั่วแดน ๆ

๏ (นับชาติชั้นชายอาด ทางคืนท่านแล้ว)
มันก็ เอินเสี่ยงแรงส่งสะหาว คำก้า
ชื่อว่า แกวเหลือล้นคือเหมื้อย ไหลหลั่ง ก็ดี
ยินบ่องั้อลวงย้าน หย่อนกัว ๆ

๏ แต่นั้น คอนชายผู้ใจแรง ชมขนาด
ผีว่า ยังหย่อนย้านขอเจ้า จิ่งพ้น เสียถ้อน ๆ
๏ แต่ว่า ยังเพี่ยกช้างหนี้ชั้ว สามวา ก็ดี
ขอพระ เอาตนตายปาดเกือ ดางแล้ว ๆ

๏ สะพาดหน้าทัาวซื่อ ขุนเยีย
จาระจาเฮ้องกล่าวชัน ขอต้อง
กูน้ คนเซิงชั้นเชียงเคือ ง้อมม่วน จิงแล้ว
ยินบ่อย้านกัวต้อง ต่อตาว ๆ

๏ ผีว่า ยังจากท้าวสามย่าง ถอยคืน ดั่งนั้น
ขอพระ เอาลองเหมหยอดยา ยำหน้อง
แต่ว่า ยังเปนให้เจือง ฝื่น ปุนปูก
ฝูงส่ำข้าขันต้อง ขึ้นชม ๆ

๏ แต่นั้น พายพาดถ้อยแถลงถี่ เสี่ยงแรง
ไผจัก ทานงากูก็ส่วนฮอย ขวันฮ้าย
เจื่องแจงไว้ทันได ถ้าต่อ
มาจัก ชนส่งให้เขาง้อ งิดมื้อ ๆ

๏ แต่นั้น เถ้าจ่าซ้อนถือบ่าว ไทตัว
จาคำหานกล่าวสูง เสี่ยงก้า
เอาคนแท้เทียมปาน ฝูงหนุ่ม
แนมท่อ เจื่องยี่เจ้าแยงบั้น ช่องได ๆ

๏ จักเบิ่งให้ตงย่อย ยอมตาย
ยังเล่า ถอยหลังคืนก็หย่าเฮา มาเลี้ยง
แต่นั้น ขุนกวานต้านเดินเขา ผายบอก
เฮานี้ ข้าท่านเจ้าใจก้า บ่อกัว ๆ

๏ อ้ายเกื้อน พอยพากถ้อยเถิงราช เร็งโฌ
เฮาจัก แยงเมืองสวรรค์ก่อนเจือง ใจก้า
เท็งว่า อาโปน้ำเปนพล พายเพื่อน ก็ดี
เฮาจัก ซะตาบข้าเขาง้อ งิดมื้อ ๆ

๏ อันว่า ไผผู้ต้องเฮาส่วน ยังซา ซามตาย
ทั้งสองขาไช่ลือ คำซ้อย
เฮาจัก ผันผายเข้ากางพล แกวกว่า
คิดบ่อย้านขามม้อย ท่อไย ๆ

๏ ผีว่า หนีจากท้าวให้แก่ ลงพาย
เอาพั้นเสี่ยเสี่ยบหลาว ยาไว้
เปนคนส้างลักขาย ทานง่อน
ขอให้ พระบาทเจ้าพ้นม้าง เมื่อเหน ๆ